

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27	Utgitt 22 juli	1948
Innhold.		Side
Skr.	om tillegg til §§ 13 og 28 i helseforskr. for Lørenskog	636
»	om forbud mot å slippe graokser på sambeite i Nesna	637
»	om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Skjernarey ..	637
»	om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innbyggdsboende i Nannestad	637
»	om stengjingsvedtekt for utsalgsstader i Hamre	638
»	om bruk av gift til fangst av rovdyr i Stod	639
»	om tillegg til justerreglementet	639
»	om off. kjøttkontroll i Ringebu	639
Lov	om midlert. tillegg til skattelovene for landet og for byene ...	639
»	om universitetet i Bergen (Universitas Bergensis)	642
Res.	om ikrafttredden av lov om universitetet i Bergen	652
Lov	om oppehaldning av pris- og rasjoneringsføresegnene o. a.	652
Res.	om oppehaldning av pris- og rasjoneringsføresegnene	657
Lov	om midlert. lov om tillegg til lov om Statens Pensjonskasse ..	657
»	om endr. av lov om fiske med bunnslepenot (trål)	658
»	om do. av lov om skattlegging av sjøfolk	659
»	om verneskatt	661
»	om tillegg til midlert. lov om visse finansielle tiltak	663
»	om endr. i lov om Den Norske Stats Husbank	664
Midlert.	lov om rasjonering av elektrisk energi	667
»	om endr. av reglene om fullbyrdelse av frihetsstraff for landssvik	669
Kunngj.	om formue- og inntektsskatt til Svalbard og om avgift av kull som utføres fra Svalbard	671
»	om sjømannsskatt	673
»	om verneskatt	676
Res.	om sams sauesanking i beitestrekningen Seljeskog—Samueljord i Salangen	678
»	om anvendelse av skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven i Hamar m. v.	678
»	om bemyndigelse for Finansdepartementet etter lov om visse finansielle tiltak	678
Skr.	om off. kjøttkontroll i Stange	679
»	om bygningsvedtekter for Nittedal	679
»	om vedtekter til bygningslovens §§ 57 og 58 for Sør-Varanger	690
»	om endr. i bygningsvedtektenes §§ 3 og 6 for Kristiansand ..	691

30 juni. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4, i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer og kongelig resolusjon av 23 mai 1947, gis herved stadfesting på vedtak av Lørenskog herredstyre, Akershus fylke, i møte 23 april 1948 om tillegg til §§ 13 og 28 i helseforskriftene for Lørenskog approbert ved kongelig resolusjon 15 september 1933.

Tilleggene lyder så:

§ 13, annet avsnitt: I tettbebygde strøk kan bestemmes, at gårdierne skal være pliktige til å la tømning av privet og søppelbeholdere besørge av kommunens renholdsverk og herfor betale en avgift som fastsettes av kommunestyret med vedkommende departements approbasjon i henhold til lov av 8 juni 1928. Helserådet kan frita gårdeierne fra plikten når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det.

§ 28, tredje avsnitt: Anlegg av pelsdyrgårder må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet. Pelsdyrgård må ikke legges så nær våningshus eller offentlig vei, at stanken sjenerer (minst 50 meters avstand), heller ikke må den legges slik at det kan komme tilsig eller avfall til brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr osv. Avfallet fra gården må brennes opp eller legges i kompost og dekkes med jord. Kopper og kar som brukes i revegården, må vaskes i særskilt kar. Kluter, koster og annet som blir brukt under vaskingen, må ikke benyttes til annen vask i våningshus eller uthus. Kammer og koster som brukes til pelsdyr, må ikke benyttes til andre dyr. Kasser som benyttes til transport må ikke oppbevares, lagres i uthus, fjøs eller stall, før de er grundig rengjort.

Røkteren skal ha særskilt fottøy til bruk i pelsdyrgården, og dette fottøy tillates ikke brukt i våningshus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er forsvarlig rengjort. Røkteren skal ha særskilte ytterklær (overalls) når dyrene stelles.

Hver gang røkteren har stelt dyrene — behandlet kopper, kar og lignende som benyttes i pelsdyrgården — må han vaske hender og underarmer godt. Hvis man av en eller annen tvingende grunn må ta hvalper inn i hus for en kortere tid, må det iakttas den største renslighet. Kun røkteren må behandle hvalpene. Så snart hvalpene er brakt tilbake til pelsdyrgården, må det inne i hus hvor de har vært, straks rengjøres og utluftes grundig. Mat til dyrene må gjemmes, behandles og forsendes på en slik måte, at det ikke utbres stank til våningshus, oppbevaringssted for matvarer eller til offentlig gate, plass eller vei.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

30 juni.

I medhold av § 2, 2. ledd i lov av 4 juli 1919 og endringslover om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Innen Nesna herred, Nordland fylke, skal det være forbudt å slippe graokser på samme beite, herunder innbefattet samme beite på innmark, såfremt oxen ikke er premiært eller godkjent ved utstilling eller utvalgssjå, hvor dommerne er oppnevnt av Landbruksdirektøren.
2. Overtredelse av dette forbud medfører straffansvar.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

1 juli.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Sjernarøy herred, Rogaland fylke, 26 april 1948 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder: Paragrafene 37, 38 og 39 i husleieloven skal gjelde i Sjernarøy kommune.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

2 juli.

Departementet har godkjent de av Nannestad herredstyre, Akershus fylke, i møte 8 mai 1948 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

2 juli. Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarelig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

3 juli. **Skriv frå Sosialdepartementet.**

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Hamre heradstyre, Hordaland fylke, i møte 17 april 1948 om brigde i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekne frå 26 juli 1948.

Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder nå så:

§ 1.

A. Alle kvardagar, unnanteke laurdag, skal stengingstida for utsalsstadene vera frå kl. 18 til kl. 8½. Laurdag skal stengjast kl. 17.

Jol-, påske-, pinse- og nyårsaftan skal stengjast kl. 15.

B. Sun- og heilagdaggar, 1 og 17 mai skal vera heilt stengt.

§ 2. I stengingstida må ikkje kundar sleppast inn. Det er likevel høve til, etter stengingstid, å ekspedera kundar som er komne inn føre stengingstid.

§ 3. Brot på desse føreseigner vert straffa etter lova, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

3 juli.

Med hjemmel i § 22 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i Stod herred, Nord-Trøndelag fylke. Giften må ikke legges ut før 1 november og må samles inn innen 1 mai hvert år.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Industridepartementet.

7 juli.

Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer har departementet fastsatt følgende tillegg til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922:

Vedtekter for postveining.

Bruktoleranse = 1 % av maksimal belastning. Når konstruksjonen tillater det, kan ei vekt justeres med toleranser som for handelsvekter.

Den minste masse som tillates veid skal være bestemt således at den maksimale lovlige feil ikke må overstige 10 %.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

8 juli.

I medhold av § 8 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., bestemmes at det i henhold til Ringeby herredstyrets vedtak av 6 desember 1947 og 15 april 1948 skal være offentlig kjøttkontroll i Ringeby herred, Opland fylke, fra 1 juli 1948. Den offentlige kjøttkontrollen blir å utføre på Gudbrandsdal Kooperative Pølsefabrikk, Ringeby.

Lov om midlertidig tillegg til skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911. 9 juli. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

Kapitel I.

Særregler om ligning av skattepliktige som er eller har vært under forfølgning etter lovgivningen om landssvik.

§ 1. Ligningsforretninger som har vært utsatt på grunn av at skattyteren har vært under forfølgning for landssvik, blir nå å fremme med mindre Riksskattestyret i medhold av § 2 treffer bestemmelse om ytterligere utsettelse.

9 juli. Reglene i landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begge Nr. 1. tredje og fjerde ledd, gjelder tilsvarende ved fremme av de utsatte ordinære ligningsforretninger. Den skattepliktige gis en frist på fire uker til å gi inn selvangivelser og andre påbudte oppgaver for de ligninger som har vært utsatt for så vidt de vanlige frister for innlevering av oppgavene er utløpet uten at oppgavene er gitt.

Den tid en ligning har vært utsatt på grunn av landssvikoppjøret, teller ikke med ved beregningen av de frister som etter landsskattelovens §§ 100 og 106, byskattelovens §§ 92 og 98, gjelder for fylkesskattestyret og Riksskattestyrets adgang til å rette ligningen.

Ved fremme av utsatte etterligninger gjelder lov av 19 juli 1946 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning med tilleggslov av 12 desember 1947.

§ 2. Riksskattestyret kan treffe bestemmelse om at ligning, i tilfelle etterligning, av skattepliktige som det er eller må påregnes å ville bli fremmet inndragningskrav mot etter lov av 21 februar 1947 om straff og økonomisk ansvar for landssvikere, skal utsettes helt eller delvis inntil inndragningskravet enten er frafalt (saken henlagt) eller vedtatt i forelegg eller fastsatt i dom. Slik utsetting skal i alminnelighet bare skje når det må antas at behandlingen av inndragningssaken ellers ville bli vesentlig vanskeliggjort eller forsinket.

Fristen for foreldelse av adgangen til å begjære eller sette i verk etterligning, jfr. landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, løper ikke i det tidsrom hvori etterligning etter Riksskattestyrets bestemmelse ikke kan foretas.

§ 3. Ved gjennomføring av ligning eller etterligning som har vært utsatt i påvente av avgjørelse i landssviksak, blir inntekt som er inndratt etter lovgivningen om landssvik ikke å skattlegge. Ved gjennomsnittsligning (jfr. landskattelovens §§ 46, første ledd, 49 og 50, første ledd, jfr. § 53, byskattelovens §§ 43 og 40, første ledd, jfr. § 45) skal inndratt inntekt for foregående og nest foregående år ikke regnes med i inntekten for vedkommende år.

Gjennomsnittsligning skal avbrytes dersom det er foretatt inndragning av minst 90 % av summen av årsinntektene for foregående og nest foregående år.

Avbrytes gjennomsnittsligning etter bestemmelsen i annet ledd, skal det ikke foretas etterligning (avbruddsligning) i henhold til landskattelovens § 53, byskattelovens § 45, begge tredje ledd. Gjennomsnittsligning kommer på ny først til anvendelse når den skattepliktige i 3 fulle kalenderår eller regnskapsår etter 8 mai 1945 har drevet virksomhet eller hatt inntekt som kommer inn under reglene for gjennomsnittsligning.

§ 4. Er inndratt inntekt skattlagt ved ligning som er foretatt etter at inndragningssaken ble avgjort, kan den skattepliktige kreve omligning for vedkommende skatteår. Ved omligningen gjelder reglene i § 3. 9 juli. Nr. 1.

§ 5. Skattepliktige som må svare inndragning eller erstatning etter lovgivningen om landssvik, kan ikke på grunn av inndragningen eller erstatningen kreve nedsettelse av skatter til stat og kommune som er utlignet før landssviksaken ble avgjort. Er den skattepliktige lignet for budsjettåret 1946—47 eller senere år, og omfatter ligningen inntekt som er inndratt etter lovgivningen om landssvik, kan dog skatteinspektøren etter søknad bestemme at det skal foretas omligning for vedkommende skatteår, når han finner det godtgjort at inndragningsbeløpet er fastsatt uten at det i henhold til landssviklova § 19, punkt 5, er gjort fradrag for skattene. Den nye ligning utføres av ligningsrådet (ligningsutvalget) i samsvar med skatteinspektørens anvisninger.

I Oslo og Bergen utøver ligningsrådet den myndighet som i første ledd er tillagt skatteinspektøren.

§ 6. Dersom ilagt inndragning eller erstatning bortfaller eller nedsettes ved dom eller ved avgjørelse i henhold til lov om rettergang i landssviksaker av 21 februar 1947 § 17, skal det foretas retting av de ligningsavgjørelser som er truffet på grunnlag av den opprinnelige inndragning eller erstatning.

§ 7. Påtalemyndigheten, Erstatningsdirektoratet og de oppnevnte tilsynsmenn plikter etter anmodning fra vedkommende ligningsmyndighet å gi denne de opplysninger de sitter inne med av betydning for ligningen av noen skattepliktig som de har eller har hatt til behandling med tilføre av landssviklova. Rapporter om regnskapsundersøkelser og økonomiske forhold bør så vidt mulig utlånes til ligningsmyndigheten.

§ 8. Reglene i landssviklova av 21 februar 1947 § 44, første og tredje ledd, jfr. § 50, første ledd, skal ikke medføre at tidspunktet for vedtaket om forvaltning m. v. legges til grunn når det gjelder skattlegging av boet og skyldneren og boets ansvar for skatter som er ilignet skyldneren.

Kapitel II.

Særregler om formuesligningen av skattepliktig som er etterlignet eller ilagt engangsskatt på formuesstigning.

§ 9. Forretningsføreren for ligningsvesenet kan etter at overligningsnemndas klagebehandling er avsluttet rette formuesansettelsen for 1947—48 og senere skatteår som følge av at den skattepliktige er blitt etterlignet etter lov av 19 juli 1946 nr. 16 eller ilignet

9 juli. engangsskatt på formuesstigning eller fordi etterligningen eller ut-
 Nr. 1. ligningen av engangsskatt for formuesstigning er blitt forandret.
 Utskrifter av de rettede formuesligninger blir å sende oppbørsels-
 betjentene og fylkesskattestyret.

Kapitel III.

Særregler om ligningen av tjenestemenn m. v. ved norske institusjoner i utlandet.

§ 10. Bostedsgodtgjørelse oppebåret ved tjeneste ved norske institusjoner i utlandet skal ikke medregnes i inntekten ved ligning av den skattepliktige for budsjettårene 1947—48, 1948—49 og 1949—50. Vedkommende departement kan treffe bestemmelse om hva som skal regnes som bostedsgodtgjørelse, når denne ikke er utbetalt som et særskilt tillegg.

Kapitel IV.

Særregler om eiendomsskatt i byene.

§ 11. Bystyret kan bestemme at vedtekt om hel eller delvis fritaking for eiendomsskatt i henhold til skattelov for byene av 18 august 1911, § 6, punkt 4, skal gjelde for bygninger som er påbegynt eller fullført i tidsrommet fra 8 mai 1945—31 desember 1948, selv om bygningen er påbegynt oppført før vedtekten ble stadfestet.

Kapitel V.

Ikrafttreden m. v.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks.

Vedkommende departement eller den dette bemyndiger kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

9 juli. Lov om universitetet i Bergen (Universitas
 Nr. 2. Bergensis).

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

I.

9 juli.

Innleiing.

Nr. 2,

§ 1. Universitetet har til føremål å driva vitskapleg gransking og akademisk opplæring, og byggja vidare på den verksemda som til no har vore knytt til Bergens Museum. Så langt det kan sameinast med dei vitskaplege oppgåvene til universitetet, skal det og arbeida for å gjera vitskapen kjend gjennom populærvitskaplege tiltak.

II.

Styre.

§ 2. Det akademiske collegium står føre verksemda ved universitetet. Det avgjer saker som etter lov og reglement ligg under collegiet, og førebur saker som vedkomande departement skal avgjera eller leggja fram for Kongen.

§ 3. Det akademiske collegium (collegium academicum) er: rektor, direktøren og dekanane med prodekanane til personlege varamenn. Er rektor samstundes dekanus i sitt fakultet, skal han vera målsmann for det i collegiet. Rektor er formann for det akademiske collegium.

Direktøren for universitetet førebur dei sakene som skal leggjast fram for collegiet. Kongen fastset kva saker han skal ha røystrett i.

Styrar for universitetsinstitusjon som får rådvelde over pengemidlar, men ikkje høyrer til eit fakultet, kan møte utan røysterett i collegiet, når det har føre saker som vedkjem institusjonen. På same vilkår møter formannen i Bergens museumsråd, når collegiet har føre saker som vedkjem verksemda til rådet.

§ 4. Det akademiske collegium held møte med jamne mellomrom til tider det sjølv fastset, og elles når rektor eller to medlemmer krev det. Rektor styrer møte.

Kollegiet vel seg imellom prorektor for eitt år i senn. Når rektor har forfall, tek prorektor gjeremåla hans, eller eldste professor mellom dekanane, om prorektor har forfall.

§ 5. Rektor skal veljast tredjekvart år i oktober månad på eit valmøte av professorane ved universitetet, direktøren, sjefen for universitetsbiblioteket, dosentane og dei andre som sit i fakultetsråda etter § 11. Kongen fastset reglement for valet.

Til rektor kan veljast ein av professorane ved universitetet. Den som går frå rektorombodet etter 3 år, kan nekta attval.

Kollegiet melder valet til Kongen.

Rektor går inn i ombodet 1 januar etter valet.

9 juli. Må rektor gå frå så tidleg som 6 månader før tenestetida er
 Nr 2. slutt, skal det veljast ny rektor for den tida som er att.

§ 6. Rektor er øvste sjef for styringa, og målsmann for universitetet. Rektor kan vera med på møte i alle fakultetsråd, men røysta kan han berre i sitt eige. Han kan sameleis møta utan røysterett i museumsrådet.

§ 7. Direktøren skal vera embetsmann og utnemnast etter at det er gjeve tilråding i samsvar med reglement som Kongen har fastsett.

Direktøren står føre den daglege styringa ved universitetet i samsvar med fullmakt frå rektor og kollegiet. Han kan vera med på alle møte i fakultetsråda, men har ikkje røysterett.

§ 8. Kongen gjev instruks for rektor, det akademiske kollegium og direktøren.

§ 9. Til eit fakultet soknar professorane i dei læregreiner det femner om og vitskapsmenn og lærarar elles ved institutt og lærestolar under fakultetet. Kollegiet avgjer tvilsmål om kva for eit fakultet ei tenestestilling eller eit vitskapleg institutt soknar til, og om ei stilling skal reknast for vitskapleg.

Kongen avgjer når eit fakultet skal reisast og gjev føresegner for overgangstida for dei stillingar og institutt som fell utanfor dei fakultet som alt er reist.

§ 10. Organ for fakultetet er fakultetsrådet og dekanus. Fakultetsrådet skal vera samansett såleis:

- a. Alle professorar er med i rådet.
- b. Alle dosentar er med i rådet.
- c. Kollegiet avgjer om ein vitskapsmann som mellombels styrer eit professorat eller eit dosentur, skal møta i rådet.
- d. Vitskaplege tenestemenn ved fakultetet elles (prosektorar, amanuensar, konservatorar og understyrarar, stipendiatar, lektorar og lærarar og assistentar) vel seg imellom målsmenn til rådet. Talet på dei, saman med dei målsmennene for studentane som er nemnde under e, må ikkje vera større enn talet på medlemmer i gruppene a, b og c ihoplagt.
- e. Studentane vel to målsmenn til rådet.

Vedkomande departement gjev føresegner om val på målsmenn til rådet, kor mange dei skal vera frå dei ulike læregreiner og tenestegrupper, og kva rett og skyldnad dei skal ha.

Kvart fakultetsråd vel mellom professorane sine ein formann (dekanus) og ein varaformann (prodekanus) etter reglement som Kongen gjev.

Dekanus som er møtestyrar er ansvarleg for førehaving av saker som vedkjem fakultetet. Han førebur saker som etter reglementet

må føre i fakultetsrådet i samla møte eller i gruppemøte. I andre saker kan dekanus etter eige skjøn ta avgjerd sjølv, søkja råd hjå sakkunnige medlemmer av fakultetet, eller legja saka fram til avgjerd på den måten at han sender ho rundt til dei medlemene av fakultetsrådet som er røysteføre i emnet. 9 juli. Nr. 2.

Fakultetsrådet kan vedta å la serskilde utval t. d. budsjettnemnd og tilrådingsutval, førebu saker innanfor visse sakområde, og det kan skipa serskilde fagseksjonar. Kollegiet gjev reglement for slike nemnder, utval og seksjonar.

I store fakultet kan fakultetsrådet med samtykke frå kollegiet nemna opp eit fakultetsstyre. Kollegiet fastset reglar for korleis styret skal vera samansett og for dei gjeremåla det skal ha og vedkomande departement godkjenner reglane.

Dekanus kallar inn fakultetsrådet til tider som rådet sjølv fastset, eller når rektor, dekanus eller minst tre medlemmer krev det. Det er ikkje høve til å røysta i fakultetsrådsmøte anna med personleg frammøte. Det same gjeld når medlemsgruppene a—c av fakultetet har føre saker etter §§ 15 og 16. Dekanus er møtestyrar då og.

§ 11. Det skal vera eit serskilt råd — Bergens museumsråd — for dei museum, institutt og samlingar som Bergens Museum fører over til universitetet, eller som universitetet får som gåve i framtida. Medlemmer av dette rådet er direktøren for universitetet, målsmenn for dei institusjonane som er nemnde, for Bergen kommune og Bergens Muséforening. Vedkomande departement fastset kor mange dei skal vera og kven som elles skal ha målsmenn i rådet.

Rådet vel sjølv formann og varaformann etter reglement som vedkomande departement fastset.

Alle vedtak i rådet skal meldast til kollegiet. Vedkomande departement gjev nærare føresegner om verksemda til rådet.

§ 12. Kollegium, råd, nemnder, utval og seksjonar avgjer alle saker med røystefleirtal når ikkje anna er sagt i denne lova.

Står røystene jamt, gjer røysta til møtestyraren utslaget, så nær som i val. Då skal det vera lutkast. Om ikkje anna er fastsett, er eit møte vedtaksført når meir enn helvta av medlemene er til stades. Alle medlemene har skyldnad til å møta og til å røysta, om dei ikkje har lovleg forfall.

§ 13. Vil eit fakultetsråd eller ein annan styringsinstans ha sakkunnige utanfrå til å vera med i nemnder eller styre, gjeld desse reglane: Kollegiet nemner opp norske borgarar, men fører ombodet utgifter med seg for det offentlege, må vedkomande departement godkjenna oppnemninga.

Kongen nemner opp framande statsborgarar.

9 juli.
Nr. 2.

III.

Tenestemenn.

§ 14. Professorat ved universitet og sjefstillinga ved universitetsbiblioteket skal vera embete.

Kongen tilset dosentar.

Kollegiet tilset og avset alle andre tenestemenn, og gjev reglement om tilsetjing av mellombels og timelønt personale.

Vedkomande departement kan fastsetja reglement om kven som skal gjeva tilråding om søkjarane, der lova ikkje gjev føresegner om dette.

§ 15. Fakultetsrådgruppe a og collegiet skal ha gjeve tilråding før eit professorembete blir skipa eller lyst ledig, og før tilråding om utnemning blir lagd fram for Kongen.

Ledig professorat skal til vanleg lysast ut, og ei sakkundig nemnd skal døma om kvalifikasjonane til dei som søker.

Fakultetsrådgruppe a gjer framlegg om kven som skal vera med i nemnda. Nemnda sender tilråding til gruppa og ho til collegiet. Ynskjer fakultetsrådgruppa eller nokon av dei sakkunnige at det skal vera prøveførelsingar eller andre prøver, kan collegiet gjera vedtak om det.

Professorgruppa i eit fakultetsråd kan med minst $\frac{1}{3}$ fleirtal og collegiet samrøystes gjera framlegg om at Kongen kallar ein til professor, når dei meiner han har fullgod professordugleik, og dei attåt held han for serleg skikka.

§ 16. Når eit dosentur er ledig, skal medlemsgruppene a—b i fakultetsrådet nemna opp ei sakkunnig nemnd til å døma om kvalifikasjonane åt dei som søker. Nemnda gjev skriftleg utsegn. Så gjev dei nemnde medlemsgruppene og sist collegiet tilråding til Kongen.

§ 17. For embets- og tenestemenn ved universitetet som og gjer teneste ved institusjon som staten ikkje eig, gjeld seravtale som styremaktene ved universitetet og vedkomande institusjon blir samde om. Retningslinene for slike avtaler må vera godkjende av Stortinget.

§ 18. Vedkomande departement gjev føresegner om tenestefri-dom og ferdaløve for lærarar og tenestemenn ved universitetet.

IV.

Opplæring og eksamen.

§ 19. Kongen eller den han gjev fullmakt, fastset etter framlegg frå collegiet reglement om eksamen ved universitetet, og gjev føresegner om den opplæringsskyldnaden universitetslærarane skal

ha. Universitetslærarane skal til vanleg kunna ha $3\frac{1}{2}$ månad om året til vitskapleg arbeid og feriar. 9 juli Nr. 2.

Kollegiet kan fetsetja arbeidsinstruks og feriar for lægre vitskapleg personale og andre funksjonærar.

Med samtykke frå vedkomande departement fastset kollegiet læreterminane ved kvart fakultet for seg, alt etter studieskipnaden ved fakultetet.

Kollegiet avgjer om opplæringa i sume fag skal stogga i eksamenstida.

§ 20. Alle førelesingar er offentlege. Kollegiet kan likevel gjera vedtak om at visse førelesingar skal vera berre for studentane. Dekanus i eit fakultet kan la andre enn dei som studerer, hospitera på øvingar eller kurs.

Kollegiet avgjer om det til sume fagstudium skal krevjast serlege fagkunnskapar, og gjev i tilfelle føresegnar om prøver i svar med krava.

§ 21. Eit fakultetsråd kan velja ei eksamensnemnd med minst ein lærar for kvart eksamensfag. Nemnda fastset tid og stad for prøvene, og er arbeidsutval for fakultetet når det gjeld studieplanar og førelesingslister.

All eksaminasjon er offentlig. Det skal vera ein eller fleire sensorar. Så langt råd er skal det til kvar prøve vera ein sensor som ikkje høyrer til universitetet. Vedkomande departement nemner opp sensorane etter tilråding frå kollegiet.

§ 22. Vitnemål om eksamen eller prøve som er greidd ved eit anna norsk universitet, gjeld ved Universitetet i Bergen og.

Etter tilråding frå kollegiet avgjer Kongen eller den som han gjev fullmakt, korleis prøve som er greidd ved andre universitet eller høgskular, skal godskrivast kandidaten i studiet hans ved Universitetet i Bergen. Elles kan Kongen gjeva ålmenne føresegnar om godskriving av eksamen frå visse universitet og høgskular.

Kandidat som ved andre universitet eller høgskular har teke prøver som er godkjende såleis, skal få ført på testimoniet sitt kva for prøver dette er, og kvar og når dei er tekne.

V.

Doktorgrad.

§ 23. Det akademiske collegium gjev doktorgrad etter tilråding frå medlemsgruppe a i vedkomande fakultetsråd.

Skal ein akademisk borgar få ta doktorgraden, må han ha teke magistergraden eller embetseksamen i sin fagkrins eller i ein nærskylde fagkrins med ein karakter som ikkje er ringare enn laudabilis

9 juli. (meget godt). Har han ringare karakter, kan han få ta doktorgraden om han får godkjent tre serskilde skriftlege prøver i sin fagkrins. Nr. 2. Det same gjeld dersom han ikkje har teke embetseksamen (magistergraden).

§ 24. Når kandidaten sender søknad til det akademiske collegium om å få ta doktorgraden, skal han leggja ved ei prenta utgreiing han sjølv har laga, og som er skriven på norsk eller eit anna mål som collegiet godkjenner. I serskilde høve kan collegiet gjeva løyve til at utgreiinga blir lagd fram som maskinskrive manuskript. Når collegiet har godkjent utgreiinga til forsvar for doktorgraden, skal doktoranden halda to offentlege førelesingar. Når dei er godkjende, skal han forsvare utgreiinga si ved ein offentlig disputas.

Medlemsgruppa a i fakultetsrådet set ned ei nemnd til å døma om utgreiinga, førelesingane, forsvaret og i tilfelle dei skriftlege prøvene. Er utgreiinga lagd fram i manuskript, må ho liggja føre i prent før disputasen. Etter disputasen sender nemnda tilråding til medlemsgruppa a i fakultetsrådet, som så melder frå til collegiet om dei meiner doktoranden bør få doktordiplom eller ikkje.

Er det tvil om kva for eit fakultet ei doktorprøve soknar til, avgjer collegiet saka.

§ 25. Ein som er saka i slik misferd at han hadde vorte relegert om han hadde vore student, kan bli nekta å ta doktorgraden.

§ 26. Ein som har fått doktorgraden ved norsk universitet, har rett til å halda offentlege førelesingar ved universitetet i vitkapsgreina si (jus docendi). Denne retten kan collegiet, når det fyrst har høyrf kva fakultetet meiner, ta frå ein doktor som misbruker han, eller misfer seg slik at han hadde vorte relegert om han hadde vore student.

§ 27. Etter tilråding frå professorane i vedkomande fakultet kan det akademiske collegium utan doktorprøve nemna ut mann eller kvinne til æresdoktor (doctor honoris causa) for framifrå gagnsverk for vitenskap og gransking.

§ 28. Kongen kan gjeva reglement til å fylla ut føresegnene i denne bolken.

VI.

Studentar.

§ 29. Mot å betala gjeldande avgift og leggja fram fullgodt vitnemål for god framferd har kvar ein med norsk eksamen artium rett til å bli immatrikulert som akademisk borgar ved universitetet. Ein som legg fram akademisk borgarbrev frå eit anna norsk univer-

sitet, blir utan ny avgift akademisk borgar ved Universitetet i Bergen 9 juli.
så lenge han studerar der. Nr. 2.

Kongen set vilkår for immatrikulering for dei som utan eksamen artium har teke slutteksamen ved norsk krigsskule eller vitskapleg høgskule.

Kollegiet avgjer om ein søkjar med utanlandsk eksamen som i innhald svarar om lag til eksamen artium, og som gjev tilgjenge til universitet og høgskular i vedkomande land, skal ha høve til å bli immatrikulert ved universitetet.

§ 30. Dei som blir immatrikulerte, må gjeva lovnad om å retta seg etter dei føresegnene og ordensreglane som gjeld til kvar tid for dei som studerer ved universitetet.

§ 31. Stortinget fastset avgifter som studentane skal leggja til universitetet for immatrikulering, øvingar og eksamen, og gjev retningslinjer for fritaking for dei som treng det.

Ein skal fyrst spørja målsmennene for studentane til råds.

Til institusjonar som staten ikkje eig, legg studentane dei avgifter som eigaren og universitetet blir samde om.

§ 32. Studentane ved universitetet vel studentutval, som er deira målsmenn i samarbeidet med styremaktene ved universitetet og tek seg av spørsmål som er viktige for dei. Kongen eller den som han gjev fullmakt, gjev nærare føresegner om kor mange medlemmer eit studentutval skal ha, om val på målsmenn, og om kva rettar og skyldnader dei skal ha. Desse føresegnene kan ikkje bli omgjorde før målsmenn for studentane har sagt si meining, og kollegiet har gjeve tilråding.

§ 33. Ein student har plikt til å møte og gjera greie for ei sak når han blir kalla til rektor eller kollegium. Om kollegiet eller den som er innkalla ynskjer det, skal ein av målsmennene for studentane vera til stades.

I sak av det slaget at den som er innkalla, hadde hatt vitneplikt for domstolane, kan kollegiet krevja at han skal stadfesta utsegna si på tru og ære. Lovføresegnene om fråsegn på tru og ære gjeld her og.

§ 34. Kollegiet kan relegera ein student for ei viss tid eller for godt, dersom han gjer seg saka i grovare brot mot universitetsføresegnene eller i framferd som kollegiet finn uverdigg for ein akademisk borgar og lett kan skada universitetet eller studentane i det almenne omdømet. Kollegiet skal då fyrst høyra kva studenten har å seia til forsvar for seg. Han kan krevja at målsmennene for studentane og får seia si meining. Så lenge relegasjonen varer, har studenten mist dei akademiske borgarrettane sine, og er utestengd frå universitetet. Relegasjon frå anna norsk universitet eller norsk

9 juni. høgskule gjeld og for Universitetet i Bergen i same tidbolken, om Nr. 2. ikkje kollegiet gjer anna vedtak.

Er det ingen jurist i kollegiet, og studenten krev det eller kollegiet ynskjer det, skal kollegiet kalla ein jurist til å vera med på avgjerd om relegasjon. Denne juristen skal fylla dei krav som blir sette til høgsterettsdomar.

§ 35. Om ein student blir klaga etter § 34 og kollegiet finn tilfellet lastverdig, men ikkje så at det bør føra til relegasjon, kan kollegiet refsa studenten med slik irettesetjing det finn høveleg. Kollegiet har høve til å nekta tilgjenge til ein institusjon, eit kurs eller eit fag for opp til eit semester.

Kollegiet kan og ta frå studenten stipend han har fått. Høve til å søkja stipend att, har han når han har synt god framferd i lengre tid.

Saksførehavinga fylgjer føresegnene for relegasjon.

§ 36. Ein student som mistar statsborgarrettane sine ved endeleg dom, mistar og dei akademiske rettane for same tid.

Ein som er relegert etter § 34 for lengre tid enn eitt år, kan seinast 4 veker etter at avgjerda i kollegiet er kunngjort for han, anka saka inn for Høgsterett. Han skal anka på den måten som er påboden i offentlege straffesaker. Anken utset verknaden av relegasjonen, men gjev ikkje rett til å ta eksamen før endeleg dom fell. Relegasjon etter § 34 kan kollegiet ta bort om det finn grunn til det.

§ 37. Offentleg styremakt som har reist påtale mot ein student for eit brotsverk eller førelagt han bot for grov misferd, skal straks melda dette til kollegiet. Det same gjeld når det er teke til med rettsleg føregransking eller etterrøking i ei sak der student er skuldgeven. Rektor kan krevja at han sjølv eller ein annan tenestemann ved universitetet skal vera til stades i rettsmøte i slike saker.

§ 38. Det er ikkje lenger noko rettshøve mellom universitetet og student som har slutta studiet der for godt. Men student som tek oppatt studiet ved universitetet og såleis går innatt i studentrettane sine, kan relegerast for misferd han har gjort seg saka i, den tida han var borte.

VII.

Vitskaplege institusjonar.

§ 39. Universitetsbiblioteket skal vera ope for publikum til tider og på vilkår som kollegiet fastset, etter tilråding frå sjefen for biblioteket.

Samlingar og botanisk hage skal vera tilgjengelege for publikum etter vedtak av museumsrådet.

§ 40. Vitskapleg embets- eller tenestemann ved universitetet har skyldnad til å vera styrar for universitetsinstitusjon når kollegiet legg det på han etter tilråding frå vedkomande fakultet. 9 jull. Nr. 2.

§ 41. Styrar for eit institutt eller for ein sjølvstendig del av eit institutt rår over dei midlane som er løyvde for budsjetterminen, slik at han kan tilvisa til betaling dei utlegg instituttet har. Ting frå samlingane eller utstyr som institutt ikkje har bruk for, kan ikkje seljast utan at kollegiet samtykkjer.

§ 42. Utan samtykkje frå Kongen må ikkje styrar for vitskapleg samling ved universitetet halda eigne samlingar av same eller liknande slag, og ikkje driva kjøp og sal eller bytehandel med saker som høyrer til slike samlingar.

Det same gjeld for alle andre funksjonærer ved samlingane, men etter søknad kan kollegiet gjera unnatak.

VIII.

Eigedom.

§ 43. Eignedomen til universitetet er:

1. Dei faste eigedomane med utstyr og innbu, samlingar og bibliotek som Bergens Museum fører over til universitetet.
2. Andre eigedomar eller lausøyre som universitetet skaffar seg eller får.
3. Den midelen som universitetet har fått, den som er førd over frå Bergens Museum, og den som kan koma attåt i gåver eller på annan måte.

§ 44. Kollegiet styrer eigedomen til universitetet. Eigedom som er overførd frå Bergens Museum eller andre institusjonar, skal styrast etter vilkår i overføringsdokumentet.

Med samtykkje frå Stortinget fastset Kongen kor stor rett kollegiet elles skal ha til å avhenda fast universitets eigedom.

Kollegiet kan leiga bort eller mellombels gjeva rådvelde over universitetseige på vilkår som vedkomande departement godkjenner.

Universitetsmidelen skal setjast ut og nyttiggjerast etter reglar som vedkomande departement har godkjent, så langt råderetten ikkje er bunden med serføresegner, statuttar eller liknande.

§ 45. Kongen kan gjeva løyve til at grunn som universitetet treng, skal oreignast etter takst, dersom det er uråd å tinga seg fram. Dette gjeld bygd og ubygd grunn til bygningar til vitskapleg gransking og opplæring, såleis og leserom, studentheimar og studenthus, turvande bustader for personale som må bu på staden, og veg

9 juli. og vatn til desse bygningane, sameleis grunn til forsøksfelt, botanisk hage og idrotts plassar.

§ 46. Universitetet skal få att av statskassa innførsle-avgifter som er lagde for ting det har skaffa frå utlandet til vitskapleg bruk.

IX.

Når lova tek til å gjelda.

§ 47. Denne lova tek til å gjelda den dagen Kongen fastset. I ein tidbolk på opptil 3 år frå den dagen kan universitetet med samtykke frå Kongen i alt eller i sumt fylgja dei reglane som galdt for Bergens Museum.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

9 juli. **Kongelig resolusjon.**

Lov om universitetet i Bergen (Universitas Bergensis) av 9 juli 1948 trer i kraft fra og med 30 august 1948.

9 juli. **Lov om oppehalding av pris- og rasjonerings-**
Nr. 3. **føresegnene o. a.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 2 juli 1948 som lyder so:

Kapitel 1. Kva lova gjeld. Definisjonar.

§ 1. Reglane i denne lova gjeld

- a) pris-, rasjonerings- og forsyningskontrollen så langt han høyrer under dei styremaktene som er nemnde i kapitel 2, og
- b) førehaving av pris-, rasjonerings- og forsyningssaker.

§ 2. Med pridføresegner er i denne lova meint dei føresegnene som det i trustlova frå 12 mars 1926 og mellombels lov frå 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd er sett straff for å bryta.

Med prissak er meint ei sak om straff eller inndraging etter føresegnene som er nemnde i fyrste leden.

§ 3. Med rasjonerings- og forsyningsføresegner er i denne lova 9 juli. meint dei føresegnene som det i lov frå 14 mai 1917 om rådgjerder Nr. 3. til å tryggja og skipa tilgangen av livstarvende og andre varer er sett straff for å bryta.

Med rasjonerings- og forsyningssak er meint ei sak om straff eller inndraging etter føresegnene som er nemnde i fyrste leden.

Kapitel 2. Kontrollen. Statens pris- og rasjoneringsinspeksjon.

§ 4. Statens pris- og rasjoneringsinspeksjon skal kontrollera at pris-, rasjonerings- og forsyningsføresegnene vert haldne om kontrollen ikkje med heimel i lov er lagd til andre kontrollstyremakter.

Kongen kan gjeva nøgnare føresegner om kva for kontrollarbeid som skal høyra under pris- og rasjoneringsinspeksjonen og kva som skal gå inn under annan offentlig kontroll. Han kan fastsetja at kontroll som høyrer under inspeksjonen skal først over til andre kontrollstyremakter heilt ut eller i nokon mun.

§ 5. Ein sjefinspektør med kontor i Oslo skal vera leidar for Statens pris- og rasjoneringsinspeksjon. Han skal ha til hjelp så mange inspektørar, kontrollørar og assistentar som det til kvar tid er løyvt pengar til av Stortinget.

Sjefinspektøren vert tilsett av Kongen med ein oppseiingsfrist på 6 månader. Departementet tilset dei andre tenestemennene.

Den lokale kontrollen skal først av distriktskontor for pris- og rasjoneringsinspeksjonen. Kvart distriktskontor står under ein eller fleire distriktsinspektørar som har Sjefinspektøren til sin føresette.

Kongen fastset kor mange distriktskontor det skal vera, virkekrinsen deira og kva saker dei skal ha.

Det skal tilsetjast så mange reisande kontrollørar som trengst. Kvar av desse reisekontrollørane skal vera knytt til kontoret åt sjefinspektøren eller til eitt eller fleire distriktskontor.

Kongen gjev nøgnare føresegner om korleis pris- og rasjoneringsinspeksjonen skal vera skipa og arbeida.

§ 6. Pris- og rasjoneringsinspeksjonen skal samarbeida med dei kommunale kontrollnemndene, forsyningsnemndene og fylkesforsyningsnemndene. Inspeksjonen kan gjeva nemndene føreseiing om kontrollverksemda og kan krevja hjelp av dei når det trengst til å gjera kontrollen effektiv.

Kongen kan gjeva nøgnare føresegner om høvet mellom pris- og rasjoneringsinspeksjonen og dei lokale nemndene.

§ 7. Alle pliktar å gjeva styremakt som er nemnd i § 5 dei opplysningar denne krev å få til å greia gjeremåla sine etter denne

9 juli. lova. Opplysningane kan styremakta krevja å få skriftleg eller munnleg og innan den fresten ho set. Gjeld meldinga løynhalden teknisk driftsgreie eller framgangsmåte, kan kvar krevja at han får gjeva opplysning berre til Sjefinspektøren eller til ein som denne serskilt nemner opp til meldingsmottakar.

§ 8. Styremakt som er nemnd i § 5, kan krevja å få granska forretningsbøker, forretningspapir, møtebøker og andre bøker og dokument. Trengst det kan styremakta krevja at politiet kverrset dei nemnde ting. Likeins kan styremakta krevja å få synfara føretak og andre faste eigedomar og sjå over varer og annan lausøyre.

§ 9. Dersom nokon med vilje eller av aktløyse let vera å gjeva opplysningar som nemnt i § 7 eller gjev usanne eller uheile opplysningar eller let vera å retta seg etter påbod om gransking eller synfaring som nemnt i § 8, vert han straffa med bot eller med fengsel i opptil 3 månader dersom gjerninga ikkje går inn under strengare straffebod. For medverking er det same straff.

§ 10. Kongen kan fastsetja at tenestemenn i stat eller kommune skal samarbeida med styremakt som er nemnt i § 5 i samsvar med føresegnar som Kongen gjev. Det kan fastsetjast at visse tenestemenn skal ha plikt til å melda av til kontrollmaktene når dei i arbeidet sitt får kjennskap til eller skilleg grunn til å tru at nokon har broti ei pris-, rasjonerings- eller forsyningsføresegn.

§ 11. Lovsett teiingsskyldnad tek ikkje styremakt som har med likning og skattlegging, fri frå plikt til å gjeva opplysning etter § 7 til styremakt som er nemnt i § 5. Det same gjeld for styremakt som greider med innførsle- og utførslekontroll, omframme forsyningsiltak eller anna omfram økonomisk regulering. Kor langt det same skal gjelda for anna offentleg styremakt som har teiingsskyldnad, fastset Kongen.

§ 12. Kvar og ein skal teia med det han i teneste etter denne lova får vita om drifts- eller forretningsløyndomar eller om andre tilhøve som folk flest ikkje kjenner til så langt gjeremålet hans ikkje er til hinder. Og ingen må i si næringsverksemd, gjera bruk av opplysningar han får såleis.

Kapitel 3. Domstolar og rettargang.

§ 13. For pris-, rasjonerings- og forsyningssakene gjeld dei vanlege reglane i straffesøksmålslova frå 1 juli 1887 med dei avvik som er fastsette i denne lova.

§ 14. I pris-, rasjonerings- og forsyningssaker har serskilde statsadvokatar påtalemynd. Dei står under Riksadvokaten og skal vera så mange som det til kvar tid er løyvt pengar til av Stortinget.

Kongen fastset verkekrinsen deira og kva slags saker dei skal ha. 9 juli.
Elles gjeld føresegnene i straffesøksmålslova § 74. Nr. 3.

Kongen kan fastsetja at saker om straff (inndraging o. a.) for brot på lovene om skattar og avgifter, om valuta, pengestell eller anna som krev serleg kjennskap til økonomiske eller finansielle spursmål, skal høyra under statsadvokatane for pris-, rasjonerings- og forsyningssaker etter nøgnare fastsette føresegner.

§ 15. Sak som går inn under denne lova kan verta avgjort med førelegg frå politiet. Den som har skrivi ut eit førelegg, skal straks senda avskrift av det til statsadvokaten.

Statsadvokaten kan gjera om inkje eit vedteki førelegg og fastsetja at saka skal inn for domstolane, eller at det skal gjerast nytt førelegg med eit visst innhald, eller at saka skal leggjast bort. Der- som eit vedteke førelegg vert gjort om inkje, må den skuldgeivne få tilseiing om det innan 4 veker frå han vedtok. Når førelegget vert gjort om inkje av di påtalemakta meiner at den skuldgeivne ikkje bør få straff eller at straffa (inndraginga, skadebota) bør vera mindre, gjeld ingen frist.

§ 16. I saker etter denne lova gjeld ikkje reglane i § 380, andre punktum, i straffesøksmålslova. Den fristen som er fastsett i § 382, andre leden, i straffesøksmålslova skal her vera 4 veker. Til ny førehaving etter søknad frå den sakgeivne trengst samtykke frå kjæremålsnemnda i Høgsteretten.

§ 17. I saker etter denne lova vert lagmannsretten sett med tre domarar og med fire domsmenn or utvalet av lagrettemenn for lag- sokna. Paragrafane 368, 374, tredje leden, 375 og 376 i straffesøks- målslova gjeld tilsvarende.

Når serlege grunnar ligg føre kan saka førast av ein serskild aktor, etter avgjerd av Riksadvokaten.

I sak om straff trengst det minst 5 røyster til fellande avgjerd i skuldspørsmålet. Andre avgjerder tek retten med vanleg fleirtal.

§ 18. Reglane i § 332, jfr. §§ 366 og 404 i straffesøksmålslova skal ikkje vera til hinder for at rettsleg eller utanrettsleg utgreiing eller utsegn vert lesen opp i hovudførehaving for herads- eller by- retten og for lagmannsretten så framt retten meiner det er tilrådelig og den som har gjevi utgreiinga eller utsegna, er avliden eller komen bort, eller det vert for dyrt eller tungvint å kalla honom inn så han kan gjeva utgreiing munnleg.

§ 19. Saka skal fremjast så snøgt som råd er. Heradsretten skal vanleg taka avgjerd innan 3 veker, byretten innan 2 veker og lagmannsretten innan 8 veker etter at saka kom inn til domstolen. Vert desse fristane overdrygde, skal grunnen opplysast i rettsboka.

9 juli. § 20. Av dom, orskurd og førelegg skal det straks sendast
Nr. 3. avskrift til Sjefinspektøren for Statens pris- og rasjoneringsinspek-
sjon. Slik avskrift skal òg sendast til Prisdirektoratet i prissaker
og til departementet i rasjonerings- og forsyningssaker.

Kapitel 4. Mellombels føresegner om prislagsmannsretten.

§ 21. Ny førehaving, kjæremål og anke mot avgjerd i herads-
eller byretten og anke mot førelegg skal førebels høyra under ein
serskild prislagsmannsrett for heile landet.

Prislagsmannsretten skal ha ein lagmann (prislagsmann) til for-
mann og så mange lagdomarar som fastsett til kvar tid. Varamenn
skal det og nemnast opp. Prislagsmannen og lagdomarane i prislag-
mannsretten skal fylla same krava som ein høgsterettsdomar. Dei
skal vera embetsdomarar, anten så at dei vert utnemnde til embete
i prislagsmannsretten eller så at domarar i andre domstolar vert
konstituerte til domarar i prislagsmannsretten, med eller utan fri-
taking frå den faste domartenesta.

Prislagsmannsretten har sete i Oslo, men kan halda rettsmøte
andre stader i landet og. Paragraf 18, tredje leden, i domstollova
gjeld ikkje for prislagsmannsretten.

§ 22. I anke- og kjæremålssaker vert prislagsmannsretten sett
med prislagsmann og to lagdomarar.

Med same det er gjort anke, skal saka sendast til prislagsmannen.
Han kan taka dei avgjerdene som er nemnde i § 387, andre leden,
i straffesøksmålslova. Dei avgjerdene som er nemnde i tredje og
fjerde leden i same paragrafen, kan heile domstolen taka utan anke-
førehaving. Paragraf 16, andre punktum, og § 17, andre leden, gjeld
tilsvarande. Elles gjeld reglane i straffesøksmålslova om anke til
Høgsteretten.

§ 23. Prislagsmannsretten (formannen og to lagdomarar) gjev
samtykke til ny førehaving. Elles gjeld føresegnene i § 17 for ny
førehaving i prislagsmannsretten med det avvik at domsmennene skal
takast or lagrettemannutvalet for den lagsokna der retten vert sett.

§ 24. Dom av prislagsmannsretten og orskurd som vrakar ein
anke eller ugildar ein herads- eller byrettsdom, kan ankast inn for
Høgsteretten. Paragraf 16, andre punktum, gjeld tilsvarende.

Anken kan berre byggjast på mistak i sakførehavinga i pris-
lagsmannsretten eller på at lova er rangt nytta. Paragraf 392 i straffe-
søksmålslova gjeld tilsvarende.

§ 25. Føresegnene i dette kapitlet fell bort 31 desember 1949
om ikkje Kongen fastset at dei skal falla bort før. Kongen kan gjeva
dei overgangsføresegnene som trengst.

Kapitel 5. Ymse føresegner.

9 juli.

Nr. 3.

§ 26. Dom i sak etter denne lova kan setjast i verk, endå om den dømde har søkt om nåde, dersom ikkje vedkomande departement eller den påtalemakta som søknaden er send inn gjennom, serskilt fastset det motsette.

§ 27. Avgjerd etter straffelova § 37, andre leden, skal i ei sak som går inn under denne lova, takast anten av Kongen eller den som får fullmakt. Kongen fastset føresegner for avgjeringa.

§ 28. Denne lova tek til å gjelda frå den dag Kongen fastset. Same dag fell bort:

a) Mellombels lov frå 27 februar 1948 om oppehalding av prisføresegner og anna.

b) Paragraf 8, siste leden i lov frå 14 mai 1917 om rådgjerder til å tryggja og skipa tilgangen av livstarvende og andre varer.

Er det byrja hovudførehaving i ei sak i fyrste instansen før denne lova vert sett i kraft, skal saka førehavast etter gjeldande reglar om domstolar og rettargang for pris-, rasjonerings- og forsyningssaker. Vert det kravt prøving av ei avgjerd, gjeld reglane i denne lova, så framt avgjerda er teken etter at lova vart sett i kraft.

Lova gjeld ikkje for Svalbard utan Kongen fastset det.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

9 juli.

1.

2. Lov av 9 juli 1948 om oppehalding av pris- og rasjoneringsføresegnene o. a. settes i kraft fra 1 oktober 1948.

Lov om midlertidig lov om tillegg til lov om Statens Pensjonskasse av 28 juli 1921.

9 juli.

Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1947 sålydende:

§ 1. Statens Pensjonskasse kan med departementets samtykke fastsette nye regler om pensjonskassens innskottsordning og om forenklet oppgjørsmåte med lønnskassererne for tiden før den nye innskottsordning trer i kraft.

9 juli. § 2. Midlertidig tilsatte statstjenestemenn skal fra 1 juli 1948
 Nr. 4. eller fra senere tilsettingsdag tas opp som medlemmer av Statens Pensjonskasse, med mindre kassens styre i særlige tilfelle bestemmer noe annet.

§ 3. Bestemmelsene i lov nr. 1 av 28 februar 1947 gjelder inn- til lønnsregulativet av 1948 er fullt gjennomført. Pensjonen for dem som omfattes av nevnte lov beregnes på grunnlag av det fullt gjennomførte regulativ. I overgangstiden regnes pensjonsinnskott og utløsningsbeløp av tjenestemannens faktiske regulativlønn til enhver tid, unntatt for tjenestemenn som har sitt innskottsgrunnlag fastsatt ved særskilt vedtak.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

9 juli. Lov om endring av lov av 17 mars 1939 om fiske
 Nr. 5. med bunnsløpenot (trål).

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

I.

Lov av 17 mars 1939 om fiske med bunnsløpenot (trål) § 2, annet ledd, skal lyde:

Vedkommende regjeringsdepartement kan dispensere fra foran- nevnte bestemmelse, men kun i ekstraordinære tilfelle (havari og liknende). Kongen kan meddele dispensasjon for ilandbringelse av trålfanget sild fra utenlandsk fartøy når det er av betydning at sådan tillatelse blir gitt i forbindelse med avtale med annet land.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov om endringer i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk. 9 juli. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

I.

I lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 4, siste ledd.

Ved beregning av inntekten ombord tas ikke med verdien av fritt opphold ombord, tariffmessig hyretillegg for egen kost, effektgodtgjørelse og annen forlisgodtgjørelse. Ekstrahyre ved sykdom eller forlis tas bare med når denne utbetales av skipsføreren eller rederiet og ikke i noe tilfelle ved sjømannens avmønstring i utlandet.

§ 6. Skipsføreren (rederiet) beregner sjømannsskatten ved hver månedlig utbetaling av inntekt ombord etter tabeller som utarbeides av vedkommende departement på grunnlag av de skattesatser og nærmere regler som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjetttermin. Skatten forfaller etter hvert som den beregnes og holdes tilbake i inntekten ombord.

Sjømannen plikter å gi de opplysninger som er nødvendig for at skatteberegningen kan bli riktig utført. Den som med forsett eller grovt uaktsomt gir uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan føre til at sjømannsskatt ikke blir beregnet eller at skatten beregnes med for lavt beløp, kan av vedkommende departement eller den myndighet departementet bestemmer, tilpliktes å erlegge inntil det dobbelte av det unndratte beløp.

Sjømannsskatten for den enkelte måned kan i alminnelighet bare kreves rettet når det foreligger feil ved skatteberegningen. Den skattepliktige har ikke krav på retting når feilen skyldes hans eget forhold. Etter trekkårets utløp kan omregning bare kreves når den skattepliktige godtgjør at han på grunn av beregningen av sjømannsskatt av utbetalinger utenom den vanlige månedsinntekt har måttet betale vesentlig mer i samlet sjømannsskatt i trekkåret enn det tildobbelte av sjømannsskatten på den månedsinntekt som ville framkommet dersom den samlede inntekt ombord i trekkåret var blitt fordelt til skattlegging over 10 måneder.

Vedkommende departement eller den myndighet departementet bestemmer, kan på søknad ettergi og betale tilbake inntil 6 måneders sjømannsskatt når det på grunn av den skattepliktiges langvarige sykdom og arbeidsuførhet, familiens tap av forsørger eller andre

9 juli. helt særegne forhold, må anses særdeles ubillig å opprettholde Nr. 6. skatten.

Vedkommende departement gir nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 7, første ledd.

Formue som tilhører den skattepliktige blir å skattlegge etter reglene i den alminnelige skattelovgivning. Det samme gjelder inntekt i land som den skattepliktige eller noen som skal lignedes under ett med ham, har hatt i trekkåret. I disse tilfelle gjelder dog følgende særregler:

a) Ved kommuneskattligningen medregnes bare inntekt i land. Ekstrahyre ved sykdom eller forlis og annen inntekt som nevnt i § 4, siste ledd, regnes ikke som inntekt i land. I bruttoinntekten kan bare kreves fratrukket utgifter som ikke er kommet til fradrag ved beregningen av sjømannsskatt. Det skattefrie beløp skal settes ned med en tiendedel for hvert månedsfradrag som den skattepliktige har fått ved beregningen av sjømannsskatt. Det foretas ikke ligning av formue under kr. 5 000 og inntekt under kr. 100.

b) Ved statsskattligningen medregnes også inntekt ombord. Bestemmelsene i annet punktum under bokstav a) får tilsvarende anvendelse. Den skattepliktige skal ha fradrag i den utlignede skatt for den skatt til staten som ville falt på inntekten ombord ved anvendelse av de skattefrie fradrag og skattesatser som gjelder ved ligningen i land. Disse regler gjelder tilsvarende ved utligning av alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift.

§ 17, første og annet ledd.

Av hyre, part eller annen godtgjørelse som er oppebåret i 1946 for tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart, skal det ikke svares inntektsskatt ut over de beløp som i henhold til lov eller tariffavtale er trukket ved utbetalingen. Bestemmelsene i §§ 7 og 8 i lov av 13 desember 1946, inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v. får tilsvarende anvendelse. Skatt til stat og kommune og alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift utlignes ikke på sjøfolks inntekt ombord for budsjettåret 1947—48. De skatter som for nevnte år er ilignet sjøfolk av inntekt ombord og annen personlig arbeidsinntekt blir å frafalle etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Ved ligningen av sjøfolk for budsjettåret 1948—49 tas ikke med inntekt ombord og annen personlig arbeidsinntekt i andres tjeneste når inntekten er ervervet før det tidspunkt den skattepliktige første gang ble trukket for sjømannsskatt i 1947.

II.

9 juli.

Bestemmelsene i § 7, første ledd, og § 17, første og annet ledd trer i kraft straks. For øvrig trer denne lov i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Reglene i § 7, første ledd, gjelder første gang ved likningen for budsjettåret 1948—49.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov om verneskatt.

9 juli.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 7.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

§ 1. Hvis Stortinget vedtar at det skal utlignes særskilt skatt til dekning av ekstraordinære bevilgninger til beredskap (verneskatt), har — med de unntak som måtte følge av vedtaket — enhver som er ilignet ordinær skatt til staten av formue eller inntekt for budsjett-terminen 1948—49, plikt til å svare verneskatt.

Utenlandsk aksjonær (parthaver) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap skal ikke svare verneskatt.

§ 2. Utregning av verneskatt foretas av forretningsføreren for ligningsvesenet (ligningssjefen, ligningssekretæren). Det skal foretas ny utregning av skatten når formuesansettelse eller skattebeløp som danner grunnlag for utregningen av skatten blir forandret ved klageavgjørelse, ved avgjørelse av overordnet ligningsinstans eller av domstolene, ved ny ligning, omlygning eller etterligning.

Når kapital eller eiendom som nevnt i landskattelovens § 40, byskattelovens § 34, begges første ledd, er lignet på rente- eller bruksnyterens hånd og formuesansettelsen er lagt til grunn ved utregningen av verneskatten, kan den skattepliktige kreve foretatt ny utregning av skatten. Kapitalen eller eiendommen skal ved den nye utregning regnes som en familiestiftelse og skatlegges særskilt, jfr. landsskattelovens § 27, annet ledd, byskattelovens § 22, første ledd. Krav om ny utregning av skatten etter reglene i dette ledd må være kommet inn til forretningsføreren (ligningssjefen, lignings-

9 juli. sekretæren) innen 1 måned etter den dag da liste over de utlignede
Nr. 7. skattebeløp er lagt ut eller melding er sendt den skattepliktige.

§ 3. Innbetaling av verneskatt kan ikke i noe tilfelle kreves før det er gått 1 måned fra den dag da liste over de utregnede skattebeløp er lagt ut eller melding om utregningen er sendt den skattepliktige. Dette gjelder også når det blir foretatt ny utregning av skatten etter § 2, første ledds annet punktum og annet ledd.

§ 4. Reglene om inndrivning av og fortrinnsrett for ordinær skatt av formue og inntekt til staten og reglene om beregning av morarenter av slik skatt skal gjelde også for verneskatt.

Når et selskap som er pliktig til å svare skatt som omhandlet i denne lov er oppløst før loven trådte i kraft, er parthavere som har mottatt utdeling av selskapets midler, ansvarlig for en forholdsmessig del av skatten.

Verneskatt for person som er avgått ved døden, eller bo som er sluttet, før loven trer i kraft, kan innkreves hos enhver som i egenskap av ektefelle eller arving har mottatt lodd i boet. Hver enkelt loddeier er bare ansvarlig for en forholdsmessig del av skatten. Arvinger som har overtatt arv og gjeld er likevel ansvarlige en for alle og alle for en inntil det beløp de har mottatt i arv. Ektefelle som har overtatt boet uskiftet etter en avdød, er ansvarlig for hele skatten.

Er en skattepliktig avgått ved døden etter at loven trådte i kraft, eller er selskap eller innretning oppløst eller bo sluttet etter dette tidspunkt, gjelder reglene i landsskattelovens § 32, jfr. § 33, byskattelovens § 27, jfr. § 28.

§ 5. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne lov.

Departementet kan på søknad ettergi eller nedsette verneskatt når denne virker åpenbart ubillig.

§ 6. Utgiftene ved utregning av verneskatt bæres av statskassen.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov om tillegg til midlertidig lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak. 9 juli.
Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

§ 1. Vedkommende departement eller den det gir fullmakt til det, skal i Norsk Lysingsblad kunngjøre fortegnelse over verdipapirer som skal overtas av Staten uten vederlag i henhold til midlertidig lov av 5 september 1945 § 3 og kongelig resolusjon av samme dag §§ 14—18.

Kunngjøringen kan også skje i anbefalt brev til den som har uregistrert verdipapir i hende eller etter låntakerens bøker, selskapets aksjebok eller lignende fortegnelse framtrer som eier. Den som har utstedt dokumentet eller som handler på utstederens vegne, underrettes i tilfelle på samme måte.

§ 2. Når 3 måneder er gått etter kunngjøring som nevnt i § 1, trer de kunngjorte dokumenter med tilhørende kuponger og andre dokumenter som gir uttrykk for rett til rente, utbytte eller annen avkastning som er forfalt etter den 8 september 1945 eller som ikke var hevet denne dag, ut av kraft med mindre det innen fristens utløp er godtgjort at melding som nevnt i kongelig resolusjon av 5 september 1945 om innløsning av Norges Banks sedler, registrering av bankinnskudd, verdipapirer m. m. § 15, er gitt.

§ 3. Låntakeren eller selskapet kan under daglig løpende mulkt pålegges å utferdige nytt dokument med tilhørende kuponger i stedet for dokumenter som i henhold til § 2 er trådt ut av kraft.

Den som har utstedt dokument som er uttrykk for en gjeldsforpliktelse, kan i stedet for å utstede nytt dokument innløse retten til dokumentet med tilhørende kuponger.

Vedkommende departement eller den dette gir fullmakt, kan gi aksjeselskap adgang til å innløse rett til aksje i selskapet til nedskrivning av aksjekapitalen i samsvar med bestemmelsen i aksje-loven av 19 juli 1910 § 28, jfr. § 85, eller til amortisasjon i samsvar med samme lov § 29, annet ledd. Adgang kan også gis til innløsning av retten til aksje med sikte på avhending. Reglene i aksje-loven § 29 første ledd annet punktum får i tilfelle tilsvarende anvendelse. Det kan settes vilkår for slikt erverv og under dette bestemmes at videre avhending skal skje på bestemt måte og innen en bestemt frist. Dersom de satte vilkår ikke blir oppfylt, kan det offentlige selge aksjene ved tvangsauksjon for selskapets regning.

Det kan også gis adgang til på nærmere vilkår å innløse dokumenter som er uttrykk for selskapsandel uten å være aksjebrev.

9 juli. Den verdi som skal legges til grunn ved innløsning fastsettes av
Nr. 8. vedkommende departement eller den dette gir fullmakt.

§ 4. Den som har utstedt registreringspliktige verdipapirer eller som har formidlet omsetning av slike papirer eller utbetaling av renter og utbytte, plikter uten hinder av mulig taushetsplikt, å gi vedkommende departement eller den dette gir fullmakt, alle opplysninger som er nødvendige til kontroll av registreringsmeldingene og til gjennomføring av overtagelsen, herunder oppgaver over antall utstedte papirer, papirer som var i omløp pr. 9 september 1945 eller som denne dag var innfridd, og opplysninger om omsetninger, utbetaling av renter eller utbytte og lignende.

§ 5. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov, herunder også om fastsettelse av tvangsmulkt for utferdigelse av nytt verdipapir etter § 3. Tvangsmulkten kan inndrives ved utpanting.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

9 juli. Lov om endringer i lov om Den Norske Stats
Nr. 9. Husbank av 1 mars 1946.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

I lov nr. 3 av 1 mars 1946 om Den Norske Stats Husbank skal følgende bestemmelser heretter lyde:

§ 5, femte, sjette og syvende ledd.

Det femte medlem er den administrerende direktør som tilsettes av Kongen med 6 måneders gjensidig oppsigelse. Kongen fastsetter direktørens lønn og godtgjørelsen til de øvrige medlemmer av styret. Bankens underdirektør er administrerende direktørs varamann i styret.

Styret tilsetter bankens personale og fastsetter deres lønn.

Lønnsfastsettelsene samt tilsettelsen av underdirektør skal godkjennes av departementet.

§ 12. Husbankens hovedstyre oppnevner takstmenn (hoved-

takstmenn og lokale takstmenn), bestemmer deres virkeområde og fastsetter deres godtgjørelse. Styret kan gi nærmere bestemmelser om takstene og takstmennenes arbeid og herunder pålegge dem andre gjøremål enn omhandlet i §§ 14 og 15. 9 juli. Nr. 9.

For forhåndstakst etter § 14 og ferdigtakst etter § 15 betaler lånsøkeren takstgebyr til takstmannen etter satser som fastsettes av Husbanken. Er takstmannen fast ansatt i Husbanken, tilfaller takstgebyret banken. Låntaker som får sitt lån konvertert i Husbanken, får sine utgifter til takstgebyr refundert av banken ved utbetalingen av lånet. De øvrige takstutgifter, herunder skyss- og kostgodtgjørelse, dekkes av Husbanken. Merutgiftene ved takster som holdes med 2 takstmenn etter reglene i § 14, femte ledds tredje og fjerde punktum og § 15, annet ledd, bæres av Husbanken, eller av vedkommende kommune hvis det er den som har forlangt en ekstra takstmann.

§ 14. Søknad om lån sendes til husnemnda i vedkommende kommune med de tegninger og opplysninger som er fastsatt i regler gitt av bankens hovedstyre.

Nemnda påser at lånsøknaden er i formell orden og at vilkårene for å yte lån er til stede. Den gjør vedtak om å tilrå eller frarå at søknaden innvilges. Før den gjør vedtak, kan den kreve framlagt nye opplysninger og i tilfelle avvente forhåndstakst etter femte ledd. Den kan også rette henstilling til lånsøkeren om endringer i byggeplan og finansieringsplan.

Finner husnemnda at lånsøknaden bør avslåes, sender den søknaden tilbake til lånsøkeren med beskjed herom. Er lånsøkeren misfornøyd med husnemndas vedtak, kan han kreve at søknaden allikevel legges fram for kommunestyret med husnemndas uttalelse.

Finner husnemnda at lånsøknaden bør innvilges, legges saken fram for kommunestyret med nemndas tilråing.

Før saken legges fram for kommunestyret, skal det med mindre Husbanken bestemmer noe annet, holdes forhåndstakst over den forrentningsverdi eiendommen antas å ville få under hensyn til en sosialt forsvarlig leie, og over byggekostnadene. Etter nærmere bestemmelse av Husbanken holdes taksten av en takstmann som er oppnevnt av banken som hovedtakstmann eller lokal takstmann i vedkommende distrikt eller av en takstmann som er fast ansatt av banken. I særlige tilfelle kan Husbanken bestemme at det skal delta to takstmenn i takstforretningen. Vedkommende kommune kan kreve at et av husnemndas medlemmer eller en av de lokale takstmenn skal delta i taksten.

§ 15. Er kommunestyret enig i at lån etter § 16 og eventuell støtte etter § 23 blir gitt, sendes saken til Husbanken som i tilfelle

9 juli. gir tilsagn om lån og støtte og fastsetter vilkårene. Kommunestyret
Nr. 9. kan gi formannskapet alminnelig fullmakt til å treffe avgjørelse for kommunen etter denne paragraf.

Når bygningen er ferdig, holdes ferdigtakst etter de samme regler som gjelder om forhandstakst etter § 14. Etter avholdt takst sendes saken til Husbanken som fastsetter de endelige vilkår for lån og i tilfelle for støtte.

§ 16, fjerde ledd.

Når særlige grunner taler for det, kan det også gis byggelån på første eller sekundær prioritet. Byggelånet må ikke overstige det beløp som det er gitt tilsagn om som konverteringslån og eventuelt som rente og avdragsfritt lån etter § 23. Når det gjelder gjenreisningsbygg kan byggelånet økes med det krav som eieren måtte ha på krigsskadeerstatning.

§ 19. Når Husbanken har gitt lån, eller byggelån er ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Husbanken, kan eieren ikke selge eller på annen måte avhende eiendommen uten samtykke fra Husbanken.

Uten slikt samtykke kan eieren heller ikke pantsette eiendommen eller påbinde den andre heftelser.

Samtykke trenges ikke til bortleie av hus mot fullt vederlag, når leietiden ikke fastsettes til over 5 år.

Bortleie av hus eller husrom skal dog alltid skje på grunnlag av normalvilkår som Husbanken fastsetter, og Husbanken kan fastsette husleien.

§ 20. Eiendom som er pantsatt til Husbanken eller til en annen långiver til sikkerhet for byggelån ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Husbanken kan ikke beheftes med rettspant uten samtykke fra Husbanken.

Pantsatt eiendom kan ikke inndras i eierens konkursbo uten Husbankens samtykke.

Ved lån som ikke går ut over 85 pst. av forrentningsverdien, kan styret fastsette at bestemmelsene i §§ 19 og 20 ikke skal gjelde.

§ 22, tredje og fjerde ledd.

Dersom Husbanken overtar en pantsatt eiendom, blir eventuelt tap som utlignes på stat og kommune å beregne på grunnlag av den pris som oppnås ved videresalget av eiendommen etter at bankens utlegg, renter m. v. er dekket, uten hensyn til hvilken nominell kjøpesum Husbanken har overtatt eiendommen for. Det samme gjelder hvis vedkommende kommune etter oppfordring eller med samtykke av Husbanken har kjøpt en pantsatt eiendom på tvangsauksjon.

Videresalg finner i tilfelle sted i samråd mellom Husbanken og vedkommende kommune.

§ 25. Det betales ikke gebyr for:

9 juli.

1. tinglysing av pantebrev til Husbanken eller til en annen långiver som sikkerhet for byggelån ytet på grunnlag av lånetilsagn fra Husbanken,
2. attest som påføres slikt pantebrev som nevnt i punkt 1 om at et dokument er eller er forlangt tinglyst,
3. tinglysing av prioritetsvikelse til fordel for slikt pantebrev som nevnt i punkt 1,
4. pantattest som forlanges av Husbanken.

Nr. 9.

§ 25 a. Det betales ikke gebyr til statskassen for tvangsforretning som begjæres av Husbanken, såfremt tvangsforføyningen ikke leder til salg av vedkommende eiendom.

Overtas en eiendom som er pantsatt til Husbanken på tvangsauksjon av Husbanken eller av vedkommende kommune, betales ikke auksjonsgebyr til statskassen.

Overdragelsesdokumenter vedkommende auksjonskjøpet og vide-resalget er fritatt for stempelavgift. Det betales heller ikke gebyr til statskassen for tinglysninger eller andre offentlige forretninger som foretas i samband med kjøpet eller salget.

Foranstående bestemmelser gjelder tilsvarende om eieren frivillig overdrar en pantsatt eiendom til Husbanken.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Midlertidig lov om rasjonering av elektrisk energi. 9 juli.

Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 2 juli 1948 sålydende:

§ 1. Når det er knapphet på elektrisk energi og det ut fra almene hensyn finnes påkrevd for å sikre at den blir best mulig utnyttet, kan vedkommende departement eller den det gir fullmakt sette i verk rasjonering av slik energi etter bestemmelsene i denne lov.

Før rasjonering iverksettes skal kunngjøring herom og om rasjoneringsordningen så vidt mulig gå ut i god tid på forhånd.

Når almene hensyn taler for det kan vedkommende departement eller den dette gir fullmakt gi dispensasjon fra rasjoneringsbestemmelsene.

9 juli. § 2. Ved elektrisitetsverk forstås i denne lov offentlige eller
Nr. 10. private bedrifter eller foretagender som leverer — eller er i stand
til å levere — elektrisk energi, uansett om denne er produsert ved
egne eller andres kraftverk, og selv om leveringen skjer til egne
bedrifter.

§ 3. Rasjonering kan gjennomføres ved begrensning av det for
hver enkelt avtager tillatte energiforbruk og/eller effektforbruk,
ved reduksjon av spenning, ved helt brudd av levering til bestemte
tider av døgnet, ved forbud mot bruk av energi til visse formål eller
ved å avbryte levering av energi etter tariffer, som ville medføre
sløsing med energien.

Elektrisitetsverk kan, etter nærmere regler som fastsettes av
vedkommende departement, oppkreve tillegg til de vanlige tariffer
for energi som uttas av en avtager utover et bestemt ham tildelt
kvantum. Hvis en avtager vesentlig overskrider dette kvantum, kan
verket helt avbryte energileveringen til ham. Ved avtaker forstås
også samkjørende elektrisitetsverk med egen kraftkilde.

Levering av energi til nye avtakere i slikt omfang, at det med-
fører en vesentlig skjerpning av rasjoneringen ved vedkommende
elektrisitetsverk, må ikke finne sted. Leveringer som er påbegynt
senere enn 1 år før rasjoneringen ble iverksatt regnes i denne for-
bindelse som nye.

§ 4. I forbindelse med eller for å unngå alminnelig rasjonering
kan det videre gis pålegg til elektrisitetsverk om samkjøring over
de til enhver tid bestående anlegg, og pålegg til samkjørende verker
om levering og overføring av elektrisk energi samt pålegg til virk-
somhet som disponerer over vann som kan nyttes i bestående kraft-
verk om å stille vannet til rådighet for produksjon av elektrisk energi.

§ 5. Bestemmelser om i hvilken utstrekning avtakere av elek-
trisk energi kan kreve fratrekk i de faste avgifter for rasjonerings-
perioden når leveringen fra et elektrisitetsverk blir innskrenket, gis
av prismyndighetene, jfr. mellombels lov av 30 juni 1947 om pris-
regulering og anna regulering av næringsverksemd. Disse myndig-
heter kan også avgjøre tvist om erstatningskrav som et elektrisitets-
verk måtte framsette som følge av pålegg i medhold av § 4.

§ 6. Før dispensasjon etter § 1, siste ledd, eller pålegg etter
§ 4 blir gitt skal de elektrisitetsverk som berøres av ordningen, gis
adgang til å uttale seg.

§ 7. Vedkommende departement eller den det gir fullmakt kan
kreve at elektrisitetsverk og forbrukere gir de oppgaver over pro-
duksjonsforhold og forbruk av elektrisk energi som anses nødvendig
for til enhver tid å skaffe den oversikt som trengs over de faktorer
som påvirker rasjoneringsordningen.

§ 8. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføring av rasjonering etter denne lov. 9 juli.
Nr. 10.

§ 9. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av § 3, § 7 eller § 8, eller pålegg gitt i medhold av § 4 i denne lov straffes på den måte som er bestemt i § 8 i lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks og har gyldighet til 30 juni 1952.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Midlertidig lov om endring av reglene om fullbyrdelse av frihetsstraff for landssvik. 9 juli.
Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 8 juli 1948 sålydende:

§ 1. Personer som er dømt til eller har vedtatt forelegg på straff av fengsel eller tvangsarbeid i mer enn 6 måneder, men ikke over 8 år, for forbrytelse mot straffelovens §§ 86 eller 98, eller mot landssvikloven av 21 februar 1947 (tidligere landssvikanordningen), kan løslates på prøve når halvparten av den tid som står igjen etter fradrag av varetekt er sonet, og for øvrig etter reglene i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903 §§ 21, 22 og 24, jfr. mellombels lov av 28 mars 1947 om tillegg til § 21 i lov om fengselsstellet og om tvangsarbeide.

Regelen i første ledd gjelder også for personer som er idømt eller har vedtatt straff for andre straffbare handlinger, når det overensstemmer med reglene i straffelovens §§ 62—64, jfr. landssviklovens § 59 siste ledd, er fastsatt en felles frihetsstraff for disse handlinger og for de forbrytelser som er nevnt i første ledd, og de andre straffbare handlinger har nær tilknytning til det landssvikerske forhold.

Reglene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse på:

- 9 juli. a) personer med dom eller forelegg etter straffelovens § 86 eller
Nr. 11. landssviklovens (tidligere landssvikanordningens) § 2 nr. 3 hvor
straffen helt eller for en overveiende del gjelder utilbørlig er-
vervsvirksomhet for fienden,
b) personer som etter 8 mai 1945 ved rømning eller på annen måte
har søkt å unndra seg straffeforfølgningen eller straffens full-
byrdelse,
c) personer som ved dom eller forelegg er ilagt straff for forbryt-
telse mot liv, legeme eller helbred (straffelovens kap. 22) eller
medvirkning hertil og handlingen er av grovere art.

§ 2. Har en person, som fyller vilkårene etter § 1, så langt
varetektsfradrag at han etter denne bestemmelse straks ville kunne
løslates på prøve om han satt inne til soning, kan Kongen, eller den
han gir fullmakt, bestemme at han uten innsetting til soning skal
være undergitt reglene om prøveløslatelse etter § 1.

§ 3. For personer som ved dom eller forelegg er ilagt straff
av fengsel eller tvangsarbeid i 6 måneder eller mindre etter lands-
svikloven av 21 februar 1947 § 2 nr. 1, 2 og 4 (tidligere landssvik-
anordningen), skal fullbyrdelsen av frihetsstraffen utstå med en
prøvetid av 3 år uten tilsyn. Er soningen påbegynt, blir vedkommende
straks å løslate,

Er vedkommende på frifot, regnes prøvetiden fra denne lovs
ikrafttreden. Sitter han i varetekt eller har han påbegynt soningen,
regnes prøvetiden fra løslatelsen.

Reglene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse på:

- a) personer som tidligere er straffet eller dømt som nevnt i straffe-
lovens § 52, 1, bokstav b og c,
b) personer som i samband med dom eller forelegg etter landssvik-
lovens (tidligere landssvikanordningens) § 2 nr. 1, 2 og 4 også
er dømt eller har vedtatt forelegg for en annen forbrytelse
(straffelovens § 2). Har vedkommende i slike tilfelle fått en
straff av fengsel eller tvangsarbeid i 6 måneder, kan han løs-
lates på prøve etter regelen i § 1,
c) personer som etter 8 mai 1945 ved rømning eller på annen måte
har søkt å unndra seg straffeforfølgningen eller straffens full-
byrdelse.

Reglene i straffelovens §§ 53 a, første ledd, 53 b og 53 c gjelder
tilsvarende. Regelen i straffelovens § 52 nr. 4 gjelder med den endring
at straffen skal fullbyrdes såfremt vedkommende får en samlet
straff større enn nevnt i nærværende paragrafs første ledd, eller for
en forbrytelse som etter reglene i tredje ledd, bokstav a og b, ikke
gir adgang til utsettelse.

Utsettelse med frihetsstraffens fullbyrdelse etter denne bestemmelse får ingen virkning for bøter, rettighetstap, erstatning og inn- 9 juli.
dragning m. v. som måtte være idømt eller vedtatt. Nr. 11

Tidsbegrenset rettighetstap regnes i disse tilfelle fra denne lovs ikrafttreden eller fra løslatelsen hvis soningen er påbegynt eller vedkommende sitter i varetekt. Blir vedkommende før tiden for rettighetstapet er utløpet satt inn til soning av den utsatte straff, stanser fristen sitt løp og tar først til å løpe igjen fra det tidspunkt løslatelse finner sted. Straffelovens § 31, tredje og fjerde punktum, gjelder tilsvarende.

§ 4. Ved avsigelse av dom eller utferdigelse av forelegg i landsviksaker etter denne lovs ikrafttreden, skal frihetsstraffen gjøres betinget i den utstrekning vilkårene etter lovens § 3 første og tredje ledd, er til stede.

Tilsyn (straffelovens § 53 nr. 1) skal bare anvendes hvis det særskilt blir bestemt av retten.

§ 5. Kongen, eller den han gir fullmakt, kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om formue- og inntektskatt 9 juli.
til Svalbard og om avgift av kull som utføres
fra Svalbard for budsjett-terminen 1948—49.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 14 mai 1948 gjort disse vedtak:

I.

*Om formue- og inntektskatt til Svalbard for budsjett-terminen
1 juli 1948—30 juni 1949.*

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1948 til 30 juni 1949 svares skatt til Svalbard etter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 1):

6juli.

a) Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b) Inntektskatt med 10 pst.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 2): Inntektskatt med 4 pst. av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere er skattefri. For disse skattytere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, med tilleggslover, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

I 1ste klasse	kr. 2 000
- 2nen »	» 2 500
- 3dje »	» 3 000
- 4de »	» 3 400
- 5te »	» 3 800
- 6te »	» 4 200
- 7de »	» 4 600
- 8de »	» 5 000

For personer som ilegges skatt etter § 1, II, beregnes det skattefrie beløp i forhold til den del av året, hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15 juli 1925.

II.

*Om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen
1 juli 1948—30 juni 1949.*

For budsjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949 skal det erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard, etter en

sats av 1 pst. av verdien for de første 100 000 tonn og deretter 9 juli. etter satser fallende med 0,1 pst. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

Disse stortingsvedtakene blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om sjømannsskatt for bud- 9 juli.
sjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 2 juli 1948 gjort dette vedtaket:

I.

Norske sjøfolk.

§ 1. Norske sjøfolk plikter å svare sjømannsskatt for terminen 1 juli—31 desember 1948 etter samme regler og skattesatser som for siste halvdel av budsjettterminen 1947—48. Fra 1 juli 1948 skal de skattefri fradrag (årsbeløpene) ved beregningen av skatten ombord forhøyes med kr. 300 for 1., 2. og 3. klasse, kr. 400 for 4. klasse, kr. 500 for 5. klasse, kr. 600 for 6. klasse og med ytterligere kr. 100 for hver høyere klasse. Bestemmelsene i foregående punktum kommer ikke til anvendelse for skattepliktige hvis faste månedsinntekt utgjør kr. 900 eller mer.

§ 2. For terminen 1 januar—30 juni 1949 skal norske sjøfolk svare sjømannsskatt etter følgende tabell:

Skattbar månedss- inntekt	Skatt alle klasser	Skattbar månedss- inntekt	Skatt		Skattbar månedss- inntekt	Skatt		Skattbar månedss- inntekt	Skatt	
			1. klasse	2. og høyere klasser		1. klasse	2. og høyere klasser		1. klasse	2. og høyere klasser
1-30	0	551-560	133	133	1101-1110	340	329	1651-1660	605	562
31-35	5	561-570	136	136	1111-1120	344	333	1661-1670	610	567
36-40	6	571-580	139	139	1121-1130	349	337	1671-1680	615	571
41-45	7	581-590	142	142	1131-1140	353	341	1681-1690	620	576
46-50	8	591-600	145	145	1141-1150	358	345	1691-1700	625	580
51-60	10	601-610	148	148	1151-1160	362	349	1701-1710	630	585
61-70	12	611-620	151	151	1161-1170	367	353	1711-1720	635	589
71-80	14	621-630	154	154	1171-1180	371	357	1721-1730	640	594
81-90	16	631-640	157	157	1181-1190	376	361	1731-1740	645	598
91-100	18	641-650	160	160	1191-1200	380	365	1741-1750	650	603
101-110	20	651-660	163	163	1201-1210	385	369	1751-1760	655	607
111-120	22	661-670	166	166	1211-1220	389	373	1761-1770	660	612
121-130	24	671-680	169	169	1221-1230	394	377	1771-1780	665	616
131-140	26	681-690	172	172	1231-1240	398	381	1781-1790	670	621
141-150	28	691-700	175	175	1241-1250	403	385	1791-1800	675	625
151-160	30	701-710	178	178	1251-1260	407	389	1801-1810	680	630
161-170	32	711-720	181	181	1261-1270	412	393	1811-1820	685	634
171-180	34	721-730	184	184	1271-1280	416	397	1821-1830	690	639
181-190	36	731-740	187	187	1281-1290	421	401	1831-1840	695	643
191-200	38	741-750	190	190	1291-1300	425	405	1841-1850	700	648
201-210	40	751-760	194	194	1301-1310	430	409	1851-1860	705	652
211-220	42	761-770	197	197	1311-1320	435	413	1861-1870	710	657
221-230	44	771-780	201	201	1321-1330	440	417	1871-1880	715	661
231-240	46	781-790	204	204	1331-1340	445	421	1881-1890	720	666
241-250	48	791-800	208	208	1341-1350	450	425	1891-1900	725	670
251-260	50	801-810	211	211	1351-1360	455	429	1901-1910	730	675
261-270	53	811-820	215	215	1361-1370	460	433	1911-1920	735	679
271-280	55	821-830	218	218	1371-1380	465	437	1921-1930	740	684
281-290	58	831-840	222	222	1381-1390	470	441	1931-1940	745	688
291-300	60	841-850	225	225	1391-1400	475	445	1941-1950	750	693
301-310	63	851-860	229	229	1401-1410	480	450	1951-1960	755	697
311-320	65	861-870	233	233	1411-1420	485	454	1961-1970	760	702
321-330	68	871-880	237	237	1421-1430	490	459	1971-1980	765	706
331-340	70	881-890	241	241	1431-1440	495	463	1981-1990	770	711
341-350	73	891-900	245	245	1441-1450	500	468	1991-2000	775	715
351-360	75	901-910	250	249	1451-1460	505	472	2001-2010	780	720
361-370	78	911-920	254	253	1461-1470	510	477	2011-2020	785	724
371-380	80	921-930	259	257	1471-1480	515	481	2021-2030	790	729
381-390	83	931-940	263	261	1481-1490	520	486	2031-2040	795	733
391-400	85	941-950	268	265	1491-1500	525	490	2041-2050	800	738
401-410	88	951-960	272	269	1501-1510	530	495	2051-2060	805	742
411-420	91	961-970	277	273	1511-1520	535	499	2061-2070	810	747
421-430	94	971-980	281	277	1521-1530	540	504	2071-2080	815	751
431-440	97	981-990	286	281	1531-1540	545	508	2081-2090	820	756
441-450	100	991-1000	290	285	1541-1550	550	513	2091-2100	825	760
451-460	103	1001-1010	295	289	1551-1560	555	517	2101-2110	830	765
461-470	106	1011-1020	299	293	1561-1570	560	522	2111-2120	835	769
471-480	109	1021-1030	304	297	1571-1580	565	526	2121-2130	840	774
481-490	112	1031-1040	308	301	1581-1590	570	531	2131-2140	845	778
491-500	115	1041-1050	313	305	1591-1600	575	535	2141-2150	850	783
501-510	118	1051-1060	317	309	1601-1610	580	540	2151-2160	855	787
511-520	121	1061-1070	322	313	1611-1620	585	544	2161-2170	860	792
521-530	124	1071-1080	326	317	1621-1630	590	549	2171-2180	865	796
531-540	127	1081-1090	331	321	1631-1640	595	553	2181-2190	870	801
541-550	130	1091-1100	335	325	1641-1650	600	558	2191-2200	875	805

Av den del av den skattbare inntekt som overstiger kr. 2 200 9 juli. svares 50 pst.

Av inntekten ved hver månedlig skatteberegning er skattefritt kr. 70 i 1. klasse, kr. 140 i 2. klasse, kr. 210 i 3. klasse, kr. 280 i 4. klasse, kr. 370 i 5. klasse, kr. 460 i 6. klasse, kr. 560 i 7. klasse, kr. 660 i 8. klasse. For hver høyere klasse er ytterligere kr. 100 skattefritt.

§ 3. Av den sjømannsskatt som inngår etter bestemmelsene i foregående paragraf, skal et beløp på 15 pst. av den skattbare inntekt ombord regnes som kommuneskatt til den kommune hvor sjømannen er skattepliktig etter § 9 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk. Vedkommende kommunes andel av sjømannsskatten skal dog utgjøre 16 pst. av den skattbare inntekt ombord, dersom kommunen for budsjettåret 1948—49 har en skattøre som trenger godkjenning av vedkommende departement etter landskatte-lovens § 73, byskattelovens § 66.

Den alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift som inngår i sjømannsskatten skal utgjøre 1,6 pst. av den skattbare inntekt ombord.

Det beløp som blir tilbake av sjømannsskatten etter at kommuneskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift er dekket etter reglene i første og annet ledd, tilfaller statskassen som stats-skatt.

II.

Utenlandske sjøfolk.

§ 4. Sjøfolk som går inn under bestemmelsene i kapitel III i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, skal svare skatt for budsjetterminen 1948—49 med 15 pst. av bruttoinntekten ombord såfremt de ikke har noen å forsørge. Ellers svares skatt med 10 pst.

§ 5. Om fordelingen av den del av skattebeløp som etter § 11 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal tilfalle kommunene, gjelder følgende regler:

Det samlede beløp som inngår ved trekk i budsjetterminen 1948—49 fordeles forholdsmessig på kommunene etter tallet på sjøfolk som ved begynnelsen av trekkåret var innført i sjømannsmahntallet som skattepliktige i kommunen etter § 9 i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk.

Vedkommende departement kan bestemme at kommuner som i budsjettåret 1948—49 har en lavere skattøre enn 15, skal settes ut av betraktning ved fordelingen. Det samme gjelder kommuner som

- 9 juli. har mindre enn 25 manntallsførte skattepliktige som nevnt i foregående ledd. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om framgangsmåten ved fordeling.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft fra 1 juli 1948.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

- 9 juli. **Kongelig kunngjøring om verneskatt.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 2 juli 1948 gjort dette vedtaket:

Det skal skrives ut en verneskatt til dekning av ekstraordinære bevilgninger til Forsvaret. De inntekter skatten gir skal settes av til et eget fond og anvendes på den måte Stortinget bestemmer.

Verneskatten skal skrives ut på grunnlag av statsskatteligningen for budsjettåret 1948—49 etter følgende regler:

- A. Innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8), sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42), boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939), gjensidige livsforsikringsselskaper og aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper som er hjemmehørende i utlandet skal svare verneskatt med:

1) 1 pst. av formuen, og

2) 5 pst. av den del av inntekten (selskapsinntekten) som overstiger kr. 10 000.

- B. Andre skattepliktige skal svare verneskatt beregnet på grunnlag av formuen etter følgende satser:

$\frac{1}{2}$ pst. av de første	kr. 10 000
1 » » neste	» 20 000
$1\frac{1}{2}$ » » »	» 20 000
2 » » »	» 50 000
$2\frac{1}{2}$ » » »	» 50 000
3 » » den overskytende del.	

Når inntekten overstiger

kr. 7 900 for skattepliktige i kl. 1,

» 10 500 » » » 2,

9 jult.

kr. 12 100	for skattepliktige i kl. 3.	
» 13 800	»	- » 4,
» 15 600	»	- » 5,
» 17 500	»	- » 6,
» 19 500	»	- » 7, eller
» 21 600	»	- » 8

skal verneskatten skrives ut med et beløp som minst svarer til 12,5 pst. av den utlignede ordinære skatt til staten av formue og inntekt. Når inntekten overstiger

kr. 4 900	for skattepliktige i kl. 0,	
» 8 900	»	- » 1,
» 11 500	»	- » 2,
» 13 100	»	- » 3,
» 14 800	»	- » 4,
» 16 600	»	- » 5,
» 18 500	»	- » 6,
» 20 500	»	- » 7, eller
» 22 600	»	- » 8

skal verneskatten skrives ut med et beløp som minst svarer til 25 pst. av den utlignede ordinære statsskatt på formue og inntekt. Skatt som blir beregnet etter reglene i dette ledd skal dog ikke overstige halvparten av den del av den inntekt som ligger over grensen etter første punktum for skattepliktige i klasse 1 og høyere klasser eller over grensen etter annet punktum for skattepliktige i klasse 0. Når skatt blir beregnet etter reglene i dette ledd, skal heller ikke i noe tilfelle en stigning i den skattbare inntekt på kr. 100 medføre en stigning i skattebeløpet på mer enn kr. 50.

- C. Når formuen er under kr. 30 000 skal det ikke svares verneskatt etter bokstav A nr. 1 eller bokstav B, første ledd. Er formuen kr. 30 000 eller mer, men under kr. 50 000, skal skatt etter bokstav B, første ledd, bare svares for så vidt den skattepliktige har så stor inntekt at han skal svare statsskatt av den. Skattepliktige som i 1947 har mottatt hyre, part eller annen godtgjørelse som er gjort til gjenstand for trekk av sjømannsskatt eller trekk etter § 2, første ledd, i lov nr. 2 av 13 desember 1946, skal alltid regnes å ha hatt så stor inntekt at det skal svares statsskatt av den.

Verneskatten blir ikke å regne som skatt ved anvendelse av regler om begrensning av den samlede skatt til en viss prosent av inntekten.

- 9 juli. D. Verneskatten forfaller til betaling med en halvdel 1 oktober 1948 og en halvdel 1 april 1949. Den siste halvdel kan betales ved transport av riksinnskott.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 9 juli 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

- 9 juli. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av §§ 65—66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, pålegges enhver interessert i forhold til den nytte han har av tiltaket å bidra til sams sauesanking i beite-strekningen Seljeskog—Samueljord i Salangen herred, Troms fylke.

Feltet har disse grenser:

Fra Skårvik-bro følges riksvegen Indregård, Rognså, Medby, Magisås, Sletta til gården Samueljord, og herfra følges Røyrelva over Salangseidet i nord til herredsgrensen mot Dyroy møtes. Videre følges herredsgrensen over Snefjellet til Stortind og etter skoggrensen mot Bekkebotn til Fjellstad, herfra følges den gamle kjøreveg mot Seljeskog over Jerpedalen til gårdene i Seljeskog og herfra følges herredsvegen ned til Skårvik-bro.

- 9 juli. **Kongelig resolusjon.**

I. Skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 skal — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 35 c og 39 — komme til anvendelse i Hamar by, Hedmark fylke.

II. Konsesjongrensene etter skogkonsesjonslovens §§ 2, 3, 1. ledd, 3, 2. ledd og 4, samt

etter jordkonsesjonslovens § 1, 1. ledd og 1, 3. ledd settes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — til 30 dekar for Hamar by.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

- 9 juli. **Kongelig resolusjon.**

I.

II. Den myndighet som i lov av 9 juli 1948 om tillegg til midlertidig lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak er tillagt vedkommende departement overdras Finans- og tolldepartementet.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

9 jult.

I medhold av § 8 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., bestemmes at det i henhold til Stange herredstyes vedtak av 24 mai 1948 skal være offentlig kjøttkontroll i Stange herred, Hedmark fylke, fra 2 august 1948.

Den offentlige kjøttkontrollen blir å utføre på Anton Brovolds slakteri, Stange.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

9 juli.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre bygningsvedtekter for Nittedal herred, Akershus fylke, vedtatt av herredstyret i møte 10 juni 1948, dog med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Vedtekt nr. 1. Til bygningslovens § 8.

Under iakttagelse av bestemmelsene i nevnte paragraf kan bygningsrådet tillate midlertidige unntakelser fra bygningslovens bestemmelser og fra fastsatte vedtekter til samme lov.

Vedtekt nr. 2. Til bygningslovens § 12.

Kommuneingeniøren tillegges inntil videre de gjøremål som i bygningsloven er tillagt bygningssjefen, oppmålingssjefen og reguleringsjefen.

Vedtekt nr. 3. Til bygningslovens § 13.

Bygningsrådet skal bestå av lensmannen, helserådets ordfører, kommuneingeniøren (i egenskap av bygningssjef og reguleringsjef) samt 3 av herredstyret valgte medlemmer med varamenn. Det er dog ingen betingelse at et av de valgte medlemmer skal være husmor. Et av de valgte medlemmer skal tilhøre det sittende formannskap.

Vedtekt nr. 4. Til bygningslovens § 17, 2.

Byggesaker som innsendes til bygningsrådet, og som i alle forhold tilfredsstiller gjeldende lover, forskrifter og vedtekter, kan når det gjelder mindre saker behandles og avgjøres av bygningssjefen. Avgjørelser som er truffet av bygningssjefen alene, skal refereres i nærmest følgende møte i bygningsrådet.

Vedtekt nr. 5. Til bygningslovens § 23 b.

1. Bebyggelsen i Nittedal skal over alt være åpen (villamessig) hvor ikke annerledes bestemmes i reguleringsplan.

2. I villastøk tillates ikke oppført eller drevet fabrikk, industrielle anlegg, hønserier, griseavl, stall, fjøs, slakterier, revefarmer, forlystelses- og bevertningslokaler, kiosker, boder eller virksomheter

9 juli. og anlegg som etter bygningsrådets skjønn vil medføre støy, stank eller andre ulemper for beboere.

3. Unntak fra disse bestemmelser kan tillates av bygningsrådet etter at helserådet har uttalt seg.

Vedtekt nr. 6. Til bygningslovens § 26 h.

1. I boligstrøk skal som regel ikke innredes leiligheter til beboelse i mer enn 2 etasjer.

2. Hvor mer enn $\frac{1}{3}$ av golvarealet i kjeller og på loft innredes til arbeidsrom m. v. (se vedtekt nr. 23) medregnes disse hver for seg som en etasje. Unntak herfra kan gjøres av bygningsrådet etter at helserådet har uttalt seg.

3. Ingen murbygning må oppføres med mer enn 3 etasjer.

Vedtekt nr. 7. Til bygningslovens § 28, 2.

Under iakttagelse av bestemmelsene i nevnte paragraf kan bygningsrådet foreta mindre vesentlige endringer i gjeldende reguleringsplaner.

Vedtekt nr. 8. Til bygningslovens § 29.

Ingen bygning tillates oppført i mindre avstand fra forbiførende eller regulert offentlig og privat veg enn 7,5 meter målt fra vegkant til bygningens sokkel. (Jfr. § 36 i lov om vegvesen av 24 juni 1938.)

Vedtekt nr. 9. Til bygningslovens § 32.

Til nevnte paragraf i bygningslovens første avsnitt gjøres følgende tilføyelser.

Herunder inngår også anlegg av ny kjeller og oppskruing eller løfting av bygning.

Vedtekt nr. 10. Til bygningslovens § 47.

1. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til ervervelse av veggrunn, skal gjelde for en vegbredde av inntil 20 meter, hvis vegen kan bebygges på begge sider i motsatt fall det halve.

2. Er det tidligere ytet kommunen refusjon for veggrunn til en mindre bredde, og det senere besluttes å utvide til større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til grunnervervelse av inntil 20 meters vegbredde på den måte som er foreskrevet i nevnte paragraf.

Vedtekt nr. 11. Til bygningslovens § 48.

1. Ingen tomt (eiendom) må bebygges med mindre det til og langs tomten fører opparbeidet og godkjent veg eller gate i tilfelle forsynt med kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 m, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av veg og legging av kloakk som foretas av privaté må utføres etter kommunens forskrifter for denslags arbeider eller anlegg.

Fra disse bestemmelser kan herredstyret gjøre unntak etter at 9 juli.
uttalelse fra bygningsrådet er innhentet. Grunneierne må i så fall
ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen
å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

Herredstyret kan gjøre unntaket avhengig av at grunneierne
stiller en av herredstyret godkjent sikkerhet (garanti) for den veg-
opparbeidelsesplikt som påhviler eiendommen hver for seg.

Midlertidig ikke forskriftsmessig utførte vegger vedlikeholdes av
søkerne inntil den endelige opparbeidelse finner sted og vegene
overtas av kommunen.

Enhver privat opparbeidelse av veg skal på forhånd meldes
skriftlig til kommuneingeniøren som skal kontrollere arbeidet.

2. Gate eller fortau som er opparbeidet og kloakk som er lagt
av bygningseier i henhold til bestemmelsene i denne vedtekt blir fra
den tid arbeidet er fullført og godkjent å vedlikeholdes av kommunen.
Gatenavn og kloakk skal da uten vederlag overdras til kommunen.

3. Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til opp-
arbeidelse av gate og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelse
skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten
av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil
20 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

Refusjonsplikten skal begrenses til, foruten underbygging (pla-
nering), kun å gjelde kultlag med pukk og gruset vegdekke, ikke
brolegging, betong, asfalt eller lignende dekker.

4. Så framt gaten kun kan bebygges på den ene side, skal
grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten
av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

5. De regler som gjelder for opparbeidelse av gater, følges også
når eldre veg inngår i regulert gate.

6. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter leng-
den av hver eiendoms (parsell) linje til gaten, hvorunder den gate-
strekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet. Grunn-
eier hvis eiendom ikke støter direkte til den gate som opparbeides, men
bare har atkomst til denne, skal pålegges å delta i utgiftene i for-
hold til den verdiforøkelse eiendommen oppnår ved gatens oppar-
beidelse. Dette avgjøres i tilfelle ved skjønn.

Tomter som har særskilt bruksnummer, men som benyttes til
f. eks. hage, gårdsplass i forbindelse med annet hus, arbeids- eller
opplagsplass eller lignende blir med hensyn til krav om veganlegg
eller erstatning for utgifter til dette å sidestille med bebygget tomt.

7. Den grunneier som etter denne vedtekts ikrafttreden har be-
bygget eller bebygger sin eiendom med bygning som har vindu eller
dør mot eller innkjørsel fra en etter vedtektens ikrafttreden opp-

9 juli. arbeidet gatte, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 4 av hundre i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp.

Forpliktelse etter denne bestemmelse inntreffer også overfor eier når han ved eldre bygning etter vedtektens ikrafttreden foretar så gjennomgripende reparasjoner eller forandringer, at bygningen der- ved etter bygningsrådets skjønn i det vesentlige blir fornyet. Det samme gjelder for gjennomføring av bygning etter brann eller annen ødeleggelse.

For grunneier som bygger senere, regnes denne frist fra det tids- punkt da de påbegynner oppførelse av sådan bygning.

8. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foran- staltning å avholde fornøden tinglysning på vedkommende eiendoms folium i panteregistret.

9. Når særlige grunner foreligger, kan herredstyret frafalle helt eller delvis den refusjon som etter foranstående bestemmelser til- kommer kommunen.

Vedtekt nr. 12. Til bygningslovens §§ 57 og 57 a.

1. Tinglysning av hjemmelsbrev på eiendom eller rettighet som nevnt i bygningslovens § 57 punkt 1 og 2 og innføring i grunnboken kan foretas når det blir forevist attest fra oppmålingsmyndighetene om at kart- og oppmålingsforretning er begjært og at gebyr for for- retningen og tinglysningsgebyr er innbetalt. Tilsvarende gjelder også for overgang ved arv. Oppmålingsmyndighetene kan i så fall for- lange at grensene er fastlagt i marken før attest utstedes.

2. Oppmålingen skal foregå etter departementets forskrifter for kart- og oppmålingsforretninger.

a. Rekvirering av målebrev skal skje skriftlig og på fastsatt skjema.

b. Gebyr for den rekvirerte forretning skal betales forskuddsvis etter forhåndsoppgave fra oppmålingssjefen. Hvis det ved for- retningens avslutning viser seg at forhåndsgebyret ikke dekker de virkelige utgifter, skal differansen etterbetales før målebrevet utleveres.

c. Før kartforretningens avholdelse skal rekvirenten ha merket opp grensene i marken for det område som skal måles. Hvis oppmå- lingssjefen finner at grensene ikke er tilfredsstillende merket, kan han nekte å fremme forretningen.

3. Betaling for oppmålings- og kartforretninger m. v. erlegges etter følgende regulativ:

a. For areal fra	0 til	500 m ²		kr.	50	9 juli.
—»—	»	500 »	1 000 »		»	70
—»—	»	1 000 »	1 500 »		»	80
—»—	»	1 500 »	2 000 »		»	90
—»—	»	2 000 »	2 500 »		»	100
—»—	»	2 500 »	3 000 »		»	110
—»—	»	3 000 »	3 500 »		»	120
—»—	»	3 500 »	4 000 »		»	130
—»—	»	4 000 »	4 500 »		»	140
—»—	»	4 500 »	5 000 »		»	150
og for hver overskytende 1 000 m ² eller del derav						» 10

I tillegg til målegebyret betaler rekvirenten tinglysingsgebyr og porto.

Gebyrene innbefatter instrumenthold, betaling til kartvitne, måleassistanse, skyss samt 2 stk. bekreftede utskrifter av kartprotokollen med arealoppgave og kart.

- b. Blir det målte areal å beregne i forskjellige, særskilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med $\frac{1}{5}$ av de under punkt 3. a fastsatte gebyrer for hver særskilt oppmålt del.
- c. For inntegning av senere tilkommet bebyggelse på tomt betales kr. 15.
- d. For ekstra gjenpart av målebrev med kart betales $\frac{1}{5}$ av det under punkt 3. a anførte gebyr, dog ikke mindre enn kr. 10.
- e. For påvisning av grenser etter foreliggende målebrev betales kr. 5 for hvert punkt som forlanges, dog minst kr. 25.
- f. For attest vedrørende eiendommens areal m. v. betales kr. 5.
- g. For stikking, nivellement samt påvisninger og befaringer som ikke kan beregnes etter punkt 3 a og 3 e betales etter medgått tid som beregnes etter kr. 8 pr. time for markarbeide og kr. 5 pr. time for kontorarbeide.
- h. For frammøte til berammet kartforretning som ikke kan fremmes av årsaker som ikke skyldes oppmålingsvesenet betaler rekvirenten kr. 25.
- i. Forlanges noe oppmålingsarbeide utført som ikke kan avgiftsberegnes etter foranstående regulativ, bestemmer oppmålingssjefen omkostningene for det forlangte arbeide. Oppmålingssjefens prisansettelse kan innankes for bygningsrådet.

4. Hvor bygningsrådet finner det nødvendig kan det pålegges byggherren å framlegge situasjonskart før en byggeanmeldelse tas opp til behandling. Kartet skal følge byggeanmeldelsen.

Byggherren rekvirerer situasjonskart hos oppmålingssjefen som besørger dette utført etter følgende regulativ:

9 juli.	For arealer inntil	500 m ²	betales		kr. 40
	—»—	over	500 »	inntil 1 000 m ²	» 50
	—»—	»	1 000 »	» 1 500 »	» 60
	—»—	»	1 500 »	» 2 000 »	» 70
	For hvert påbegynt overskytende 1 000 m ² betales et tillegg av				» 10

For situasjonskart som utarbeides på grunnlag av kommunalt kartverk i M. 1 : 500 og med ½ m ekvid. betales halv pris.

Hvis situasjonskartet ikke benyttes til byggeanmeldelse innen 1 år etter at kartet er utstedt, må kartet innsendes til fornyet behandling. Herfor betales kr. 5. Kreves supplering i marka, betales etter medgått tid.

Vedtekt nr. 13. Til bygningslovens § 58.

Deling av eiendom må ikke foretas uten etter delingsplan godkjent av bygningsrådet.

Vedtekt nr. 14. Til bygningslovens § 59.

Enhver eiendom hvor husnummer er bestemt skal ha tydelig angitt nummer etter nærmere regler utferdiget av bygningsrådet. Andre eiendommer skal ha angitt bruksnavn, gårds- og bruksnummer.

Vedtekt nr. 15. Til bygningslovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker eller dyr, og ingen eldre bygning må innredes eller tas i bruk i dette øyemed, uten at det er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

Vedtekt nr. 16. Til bygningslovens § 62.

Intet grunnstykke utenfor regulert strøk kan bebygges med mindre det er beliggende ved veg bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet en sådan ved atkomst, godkjent av bygningsrådet. Hvis vegen ikke tilhører den som bygger, skal den være varig sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende. (Jfr. vedtekt nr. 33.)

Vedtekt nr. 17. Til bygningslovens § 63, 2.

1. Etter at saken har vært forelagt helserådet og i tilfelle brannstyret, kan bygningsrådet forby anlegg av bedrifter og opplag som er særlig ildsfarlig eller forbundet med sanitære eller andre særlige ulemper for de omboende, så som ved røyk, larm, lukt, støv eller lignende.

2. Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg skal det også tas hensyn til hvor vidt anlegget vil virke sjenerende for trafikken og skjemmende for vedkommende strøk.

Vedtekt nr. 18. Til bygningslovens § 71.

9 juli.

1. Hvor ikke annet er bestemt i reguleringsplan med tilhørende vedtekter gjelder følgende bygningshøyder fra opparbeidet veg, gate og plass rett ut for eller fra planert terreng omkring bygning etter bygningsrådets nærmere bestemmelser:

a.	Høyde av sokkel eller grunnmur	ikke over	1 meter
b.	» til gesims for 1 etg. bygg	» »	4 »
c.	» » » » 2 —»—	» »	7 »
d.	» » » » 3 —»—	» »	10 »

2. Bygningsrådet kan for murbygninger — når bygningslovens bestemmelser for øvrig overholdes — tillate avvikelser fra bestemmelsene i punkt 1 a—b—c — når særlige omstendigheter eller forhold etter bygningsrådets skjønn berettiger hertil.

Vedtekt nr. 19. Til bygningslovens §§ 75 og 115.

1. Intet bygg, mur eller tre, må oppføres i mindre avstand fra nabogrense enn 4 meter. Avstanden regnes fra bygningens vegg over sokkel (grunnmuren).

2. Unntak fra bestemmelsene i punkt 1 kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet innenfor rammen av §§ 75 og 115.

3. Ved oppførelse av uthus, redskapshus, og lignende på tomt hvor det ikke er våningshus kan bygningsrådet gjøre byggetillatelsen betinget (avhengig) av at byggherren lar tinglyse erklæring om at uthuset er midlertidig oppført og kan forlanges fjernet igjen hvis ikke våningshuset er oppført innen en frist fastsatt av bygningsrådet.

I uthus er beboelse og/eller nattopphold samt oppførelse av pipe med ildsteder ikke tillatt uten bygnings- og helserådets spesielle samtykke.

Vedtekt nr. 20. Til bygningslovens § 89, 1.

I bygninger som har beboelsesrom til varig opphold for mennesker i mer enn 1 etasje kan bygningsrådet treffe nærmere bestemmelser angående nødvendige sikkerhetsforanstaltninger som ekstra trapp og lignende.

Vedtekt nr. 21. Til bygningslovens § 97, 2.

1. Etter bygningsrådets nærmere bestemmelser kan det pålegges bygningseier at det på tak skal anbringes snøfangere av ildfaste materialer. Konstruksjoner eller typer av snøfangere skal på forhånd godkjennes av bygningsrådet.

2. På ethvert tak skal det anbringes stige av ildfast materiale. Herfra kan dog bygningsrådet gjøre unntak.

Vedtekt nr. 22. Til bygningslovens § 98.

Enhver bygning skal forsynes med tak- og avløpsrenner, som så vidt mulig skal tilknyttes bygningens kloakk.

9. juli. Vedtekt nr. 23. Til bygningslovens § 104, 8.

1. Arbeidsrom som butikker, kontorer, verksteder, peisestuer, biljardrom og lignende kan innredes i kjeller når golvet ikke på noe punkt ligger lavere enn 1 meter under jordsmonnet (gate, forhage, plass) på kjellerens (grunnmurens) utside og når rommene for øvrig tilfredsstiller bygningslovens krav i §§ 105 og 114.

2. Intet bjelkelag eller bygningsdel av tre må i beboelseshus ligge lavere enn 30 cm over det tilstøtende terreng eller jordsmonn.

3. Innredning av kjellerrom til beboelse er ikke tillatt.

Vedtekt nr. 24. Til bygningslovens § 108.

Til ethvert hus, selv om det bare består av en leilighet, skal det høre nødvendige rom for vask og tørring av klær. Enn videre skal det for hver leilighet være de nødvendige rom til oppbevaring av klær, matvarer og brensel.

Vedtekt nr. 25. Til bygningslovens § 114.

1. Våningshus oppført av trematerialer må ikke ha større grunnflate enn 150 m².

2. Våningshus til gårdsbruk, småbruk og lignende kan dog oppføres med en grunnflate inntil 250 m².

Vedtekt nr. 26. Til bygningslovens § 116.

1. Griseavl, revefarmer, hønsierier, gartnerier, uthusbygninger (stall, fjøs, låve og lignende) nødvendig for gårdsbruk, småbruk og lignende og som har en avstand av minst 50 meter fra nabogrense og minst 30 meter fra veg for alminnelig ferdsel, kan bygningsrådet med helserådets samtykke helt eller delvis fritta for bestemmelsene i bygningslov — forskrifter og vedtekter.

2. Bygningsrådet kan tillate at det på våningshus tilhørende gårdsbruk utføres hovedreparasjoner og mindre til- og påbygginger uansett husenes innbyrdes avstand og størrelser når bestemmelsene i bygningslov, forskrifter og vedtekter for øvrig overholdes.

3. Mere fjernt (avsidet) liggende strøk som utlegges til hyttebebyggelse skal reguleres.

4. Veger i hyttestrøk skal ryddes så disse blir brukbare som skigater og gangveger.

5. Bebyggelsen skal være hyttemessig og kan ikke benyttes som helårsboliger.

Hyttene kan oppføres med 2 lag paneler og 2 lag papp samt med lettere utført grunnmur eller på pillarer.

6. Det skal for slike bygg tinglyses erklæring om at hytten ikke tilfredsstiller bygningslovens krav med hensyn til antall paneler og at hytten ikke tillates benyttet som vinterbolig.

Vedtekt nr. 27. Til bygningslovens § 122, 3.

1. Bygningslovens bestemmelser om mindre opplag av trelast 9 juli.
skal også gjelde for tilsvarende opplag av kull og ved.

2. For større opplag av trelast, kull og ved treffer bygnings-
rådet nærmere bestemmelser i hvert enkelt tilfelle.

Vedtekt nr. 28. Til bygningslovens § 129.

Ved større byggeanlegg kan bygningsrådet forlange at det skal
oppføres tilfredsstillende oppholds- og hvilerom samt privet.

Vedtekt nr. 29. Til bygningslovens § 137.

1. Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygnings-
rådet godkjent fagmann som er ansvarlig for arbeidets riktige og
fagmessige utførelse.

For å kunne godkjennes som ansvarshavende må han oppfylle
de krav som bygningsrådet stiller til pålitelighet samt godtgjøre å
ha fornøden fagutdannelse og praktisk øvelse i bygningsfaget. God-
kjennelsen kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet såfremt
erfaring viser at vedkommende etter bygningsrådets skjønn ikke opp-
fyller betingelsene for godkjennelsen.

2. For mindre uthusbygninger, redskapshus og lignende uten
ildsted kan bygningsrådet gi dispensasjon fra denne vedtekts be-
stemmelser, når det finner at arbeidets art eller ubetydelige omfang
gjør det ubetenkelig. Dette gjelder både for grunn- og trearbeide
for slike bygninger.

Vedtekt nr. 30. Til bygningslovens § 144.

1. Betaling for behandling av byggeanmeldelse, for bygnings-
kontroll, besiktigelse, meddelelse av ansvarsrett, attester m. v.
erlegges forskuddsvis etter følgende regulativ:

a. Ved innsendelse av enhver byggeanmeldelse betales kr. 5 for
anmeldelsens behandling i bygningsrådet.

2. For tilsyn med oppførelse av bygninger erlegges for 1 etasje
med bebygget grunnflate:

Av inntil	20 m ²	kr.	10
»	40 »	»	15
»	60 »	»	25
»	80 »	»	30
»	100 »	»	45
»	150 »	»	60
»	200 »	»	75
»	250 »	»	85
»	300 »	»	100
og således videre for hver 100 m ² forøkelse av grunnflaten			
eller del derav ett tillegg av			
		»	15

9 juli. For hver følgende etasje tillegges 50 % av hav det er fastsatt for 1 etasje.

For skur og provisoriske bygninger betales 50 % av ovennevnte gebyrer.

3. Gebyr for underbygning, påbygging til- og ombygging samt forandring og ominnredning av bygninger erlegges etter de i punkt 2 fastsatte takster beregnet etter grunnflaten av det som bebygges eller ominnredes.

Ved hovedombygging av eldre bygning erlegges gebyret som for nybygg.

4. Hvis det i eldre bygning foretas bygge- eller innredningsarbeider m. v. av den slags at takstene i punkt 2 ikke kan anvendes erlegges gebyrene etter følgende særskilte takster:

- a. For alminnelig røyk- eller avtrekkspipe kr. 5 for hver etasje inkl. kjeller og loft.
- For røykkanal (anbringere) betales kr. 5
- » bakerovn betales » 15
- b. For altan, karnapp, veranda, kjellergang, innhegning mot gate, fritrapp, kr. 5 pr. stk.
- c. For forstøtningsmur kr. 5 for hver 10 meter lengde eller del derav.
- d. For innvendig trapp kr. 5 for hver etasje.
- e. For større reparasjoner eller fornyelse av hustak kr. 5 for hver 50 m² takflate eller del derav.
- f. For hvert takoppbygg og lignende kr. 5.
- g. For innredet vannklosett kr. 5 pr. stk.
- h. For fabrikkpipe, innebygget eller frittstående, så vel ved eldre som ved nye anlegg betales:
- for inntil 20 meters høyde kr. 15
- » over » ——— » 30
- i. For tilsyn med nytt sentralvarmeanlegg i eldre bygning kr. 5.
5. For attester som ikke innbefattes i tilsynsgebyret erlegges kr. 5 pr. bygning.
6. For godkjennelse som ansvarshavende for utførelse av byggearbeider betales kr. 20 som erlegges etter kalenderåret.
7. Beløp som tilkommer kommunen etter bygningslov og vedtekter innbetales til herredskassereren etter oppgave fra bygnings-sjefen.
8. Ved anmeldelse av byggearbeider i jernbetong, stålkonstruksjoner og større konstruksjoner i tre skal de nødvendige statiske beregninger innsendes og kontrollberegnes av bygningssjefen eller en av ham godkjent kontrollør.
9. Bygningssjefen avgjør i hvert enkelt tilfelle om statiske be-

regninger skal innsendes, samt fastsetter gebyret for kontrollbe- 9 juli.
regningen.

Vedtekt nr. 31. Til bygningslovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også hvor disse ikke er bebygget.

Vedtekt nr. 32. Til bygningslovens § 150.

Ubebyggede tomter skal av vedkommende eier holdes i ryddig og ordentlig stand. Eieren har herunder å rette seg etter bygningsrådets pålegg.

*Alminnelige bestemmelser for utparsellering av tomter
i Nittedal kommune.*

- a. 1. Salg og/eller bygsling av byggegrunn må bare foregå etter regulerings- og utstykningsplan som er godkjent av bygningsrådet.

Salg og/eller bygsling av grunn i regulert strøk må ikke finne sted før regulerings- og utstykningsplan er godkjent av bygningsrådet.

2. Ved enhver utstykning av tomter (parseller) kan bygningsrådet forlange bebyggelsesplan innsendt. Hvor bygningsrådet også ellers finner det påkrevd kan det forlanges bebyggelsesplan.

Også ved annen deling av eiendommer kan bygningsrådet forlange delingsplan innsendt til godkjennelse.

Bygningsrådet skal sørge for at tomtearealer bare unn-
taksvis blir mindre enn 1 mål på tomt (parsell).

3. Eiendomsdeling skal nektes godkjenning hvis det ikke fører atkomstveg fram til utparselleringsfeltet (jfr. vedtekt nr. 16).

- b. Enhver som akter å utparsellere en eiendom eller del av denne er forpliktet til, for egen regning, å bekoste alle over eiendommen projekterte gjennomgangseger, overensstemmende med godkjent (approbert) reguleringsplan, bygningslovens § 48 og vedtekt nr. 11, før salg finner sted. Bygningsrådet bestemmer etter den godkjente reguleringsplan hvilke veger som skal være gjennomgående. Bygningsrådet har dessuten også rett til å kreve at veger som ikke er gjennomgående opparbeides. Enn videre kan bygningsrådet forlange at samtlige veger skal opparbeides når halvparten av tomtene i reguleringsfeltet er solgt.

- c. Opparbeidede veger i regulert strøk skal utlegges til alminnelig benyttelse.

- d. Utstykning eller deling av nye tomter og deling av eldre opp-
målte tomter skal godkjennes av bygningsrådet. Når sådan god-

- 9 juli. kjennelse foreligger kan den fradelte tomt av oppmålingssjefen forsynes med nummer og oppmålings- og skylddelingsforretning avholdes.

Når deling skal foretas kan bygningsrådet forlange at det innsendes tomteplan for et nærmere avgrenset område.

Det skal også sørges for at tomtene får en velegnet form og størrelse.

- e. Deling av eiendom overensstemmende med approbert delingsplan godkjennes av bygningssjefen når eiendommen ligger til opparbeidet veg. En sådan godkjennelse kan innankes til bygningsrådet, likesom rådet til enhver tid kan forlange seg forelagt den slags saker til behandling.

- 9 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre de av Sør-Varanger herredstyre, Finnmark fylke, i møte 31 mai 1948 vedtatte vedtekter til bygningslovens §§ 57 og 58 for Sør-Varanger kommune, med mindre endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 57:

Betaling for oppmåling m. v. erlegges av rekvirenten etter følgende regulativ:

- a. For kart- og oppmålingsforretninger på tomter som ved reguleringen blir tildelt tidligere tomteeiere, betales ikke noe gebyr. For måling av tomter til nye tomteeiere i Kirkenes betales etter følgende regulativ:

1. Inntil 300 m² kr. 20
- Fra 301 m² til 1 000 m² » 30
- » 1 001 » » 2 000 » » 40
- med tillegg av kr. 10 for hver overskytende påbegynt 1 000 m².
2. For ettermåling og påvisning av grenser i marken eller gjenpart av målebrev med kart betales $\frac{1}{3}$ av det under 1 angitte gebyr.
3. For attester vedrørende grunneiendommer og forandring i deres areal betales kr. 5.
4. For frammøte til avholdelse av oppmålingsforretning etter rekvisisjon som ikke er tilbakekalt i betimelig tid, og som ikke kan fremmes av årsaker som er oppmålingssjefen uvedkomende, betales kr. 10.
5. For stikking av grense mellom 2 eiendommer etter oppmå-

lingskartene betales for inntil 2 punkter kr. 10. For hvert ytterligere punkt betales et tillegg av kr. 3.

b. Regulativ for situasjonskart.

Hvor målebrev over eiendommen foreligger, betales gebyr som for målebrev bestemt ÷ 50 %. Hvor målebrev ikke foreligger, betales som for målebrev bestemt.

Til lovens § 58:

Hvor bygningsrådet finner det nødvendig kan det pålegge byggherren å framlegge situasjonskart før en byggeanmeldelse tas opp til behandling. Kartet skal følge byggeanmeldelsen. Situasjonskartet utferdiges av oppmålingssjefen etter rekvisisjon.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

10 juli.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre de av Kristiansand bystyre i møte 12 mai 1948 vedtatte vedtekter til bygningslovens §§ 13 og 17, dog med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 13 (byggningsvedtektenes § 3).

Reguleringsrådet skal bestå av rådmannen, helserådets ordfører, stadsingeniøren og bygningssjefen samt et tilsvarende antall medlemmer, som med varamenn velges av bystyret. De kommunevalte medlemmer kan ikke være medlemmer av bygningsrådet. Rådet velger hvert år formann og varaformann. Bygningsrådet behandler de i loven nevnte spørsmål om oppførelse og innredning av bygninger, idet det særlig påser at bebyggelsen skjer på en i teknisk, sanitær og estetisk henseende tilfredsstillende måte. Under reguleringsrådet henhører alt som vedkommer byplaner og reguleringsspørsmål, og rådet overtar i overensstemmelse hermed de funksjoner som er nevnt i bygningslovens §§ 21, 27, 28, 29, 32, 34, 37, 40, 41, 57 a, 58, 65, 66, 2, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 124 post 4, 148 og 149 post 1.

Til lovens § 17 (byggningsvedtektenes § 6).

Bygningssjefen tillegges de gjøremål som i loven er tillagt bygningsrådet i følgende paragrafer: 60 nr. 1, 66 nr. 3, 67 nr. 3, 73, 87, 99, 120, 121, 132 nr. 1 og 2, 134, 135, 136, 138, 141, 142, 145 nr. 1 og 153.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.